

Ingekomen
08 OKT 2013
Provincie Noord-Brabant

LB528
3477647
MID/GRF

Aan Provinciale Staten van Noord-Brabant
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Heeze, 7-10-2013

Betreft:
Ontwerp verordening ruimte 2014.

Geachte dames en heren,

Wij hebben middels brief d.d. heden gereageerd op de ontwerp herziening van de "Verordening ruimte 2014", zoals die door Gedeputeerde Staten is vastgesteld en in procedure is gebracht.

Op enig moment zal het college u een voorstel tot vaststelling voorleggen.

Omdat wij van mening zijn, dat u in een eerder stadium op de hoogte dient te zijn van de gevoelens die er in de provincie -blijkens de praktijk van alle dagen- met betrekking tot de verordening, zoals die op dit moment wordt gehanteerd en uitgevoerd, zenden wij u een exemplaar van onze reactie met bijlagen ter kennisneming in het vertrouwen, dat u separaat uw invloed in de richting van het college zult willen aanwenden.

Met dank voor de aandacht, hoogachting en vriendelijke groet,

Martin Koenen Adviesbureau,

M.G.J. Koenen

BESTEMMINGSPLANNEN

OMGEVINGSVERGUNNING

BEZWAARSCHRIFTEN

HUUR- EN PACHTZAKEN

PROJECTONTWIKKELING

VASTGOEDBEMIDDELING

BEDRIJFSADVIEZEN

Ex 600- 25

Aan het college van Gedeputeerde Staten
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

BESTEMMINGSPLANNEN

Heeze, 7-10-2013

OMGEVINGSVERGUNNING

Betreft:
Ontwerp verordening ruimte 2014.

BEZWAARSCHRIFTEN

Geacht college,

Wij maken graag van de gelegenheid gebruik om een aantal opmerkingen te maken met betrekking tot de inhoud van genoemde ontwerpverordening. Wij doen dat omdat wij in de praktijk van alledag moeten vaststellen dat er in plaats van minder bureaucratie steeds meer sprake is van toename van de bureaucratie. Wij doen dat ook omdat het er steeds meer op begint te lijken dat het provinciale landschap alleen maar beschermd wordt door ideële doelstellingen van sectorale groepen burgers. Daartegen hebben wij ernstig bezwaar.

HUUR- EN PACHTZAKEN

Met een beperking van bepaalde activiteiten in bepaalde gebieden kunnen wij wel instemmen maar het moet niet zo zijn, dat het buitengebied steeds meer een statisch in plaats van een dynamisch gebeuren wordt waarin er ook plaats blijft voor bedrijfsmatige (agrarische) activiteiten binnen verantwoorde kaders maar ook en vooral voor mogelijkheden van economische activiteit op velerlei terreinen. Er zal immers brood op de plank moeten blijven komen. Dat komt er niet door alleen maar de belangen van natuurbeschermers enz. te dienen. Daar heeft en houdt de verordening, wat gechargeerd gesteld, de schijn van!

PROJECTONTWIKKELING

Met deze wat aangepaste inleiding hebben wij aldus ook gereageerd op de eerder uitgebrachte ontwerpverordeningen. Daarop is door u niet of althans nauwelijks gereageerd. De wijze waarop de reactie uwerzijds werd opgesteld verdiende ook niet de schoonheidsprijs. Het stuk was feitelijk onleesbaar en zeer onduidelijk respectievelijk vaag.

VASTGOEDBEMIDDELING

De indruk wordt gewekt dat veel aan de gemeente wordt overgelaten maar feitelijk vanuit het toezicht gezien en de waakhondfunctie die de provincie ook op detailniveau zal blijven vervullen – en blijkens de praktijk ook vervuld- is dat natuurlijk niet zo.

BEDRIJFSADVIEZEN

Wij hebben begrepen dat op dit moment slechts gereageerd mag worden op de voorgestelde wijzigingen. Overigens is het ondoenlijk zeer detaillistisch te reageren op de inhoud van de gehele ontwerpverordening. Wij beperken onze reactie tot het volgende.

1. Fundamentele herziening noodzakelijk

Op grond van het hierna volgende menen wij dat het noodzakelijk is de gehele verordening aan een fundamentele herziening te onderwerpen die ook recht doet aan het belang van burgers van de provincie respectievelijk initiatiefnemers van vooral kleine initiatieven op bestaande locaties.

In een toelichting in een uitnodigingsbrief beschrijft uw Gedeputeerde de Boer, met enige genoegzaamheid, dat de voorliggende herziening minder en flexibelere regelgeving moet bieden met meer ruimte voor participatie.

Vervolgens stelt hij *"We zijn daar goed in geslaagd, maar het kan nog beter"*. In tegenstelling tot wat hij schrijft zijn wij van mening, gebaseerd op de praktijk van alle dag, dat deze verordening (in samenhang met de structuurvisie) met alle betrokkenen **niet** beter gemaakt kan worden.

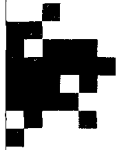
Er moet een geheel nieuwe verordening komen met als basis minder bemoeizucht van de provincie, meer ruimte voor de gemeenten en inderdaad "vereenvoudiging". Een beter onderscheid tussen echt nieuwe ontwikkelingen en kleine aanpassingen in bestaande situaties is dringend gewenst. Indirect wordt ook gesuggereerd, dat uit de evaluatie zou zijn gebleken dat de gemeenten tevreden zijn met de (aangepaste) verordening. Niets is echter minder waar. Wij begrijpen niet dat de heer de Boer dit kan suggereren terwijl er ons geen gemeenten bekend zijn die niet op het strakke keurslijf van de provincie mopperen.

2. Interpretatie Ruimtelijke ontwikkeling

Op grond van de verordening worden alle kleine initiatieven op bestaande reeds ontwikkelde locaties beschouwd als nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wat tot ongelooflijk hoge kosten leidt voor planvervaardiging, onderzoeken en procedures. Wij hebben de indruk dat Provinciale Staten geen of nauwelijks weet hebben van de praktische en financiële consequenties van de verordening voor de burgers resp. initiatiefnemers en van de consequenties van de vele definities die daarin zijn opgenomen, die veelal niet objectief worden toegepast respectievelijk, en dat geldt voor de hele verordening, veel te interpretabel is.

Voorbeeld: er is een bouwvlak met bestemming agrarische-technisch hulpbedrijf. De eigenaar voert ook civieltechnisch werk uit waarvoor hij een extra machine in de vorm van een trilplaat moet opslaan. Deze uitbreiding van de bestemming wordt beschouwd als een nieuwe ontwikkeling waarvoor een volledige planherziening moet worden doorgevoerd. Omdat dit het geval blijkt wordt ook gevraagd het bouwvlak met enkele honderden vierkante meters te vergroten c.q. ook in praktische zin af te ronden. Stedenbouwkundig-planologisch wijzigt er niets! Vanwege de kleine uitbreiding wordt initiatiefnemer verplicht een forse investering in verband met landschappelijke inpassing te doen.

In dit soort gevallen is de verordening veel te streng en dienen er aanpassingen aan de definities te worden opgenomen alsook nader omschreven uitzonderingen te worden doorgevoerd. Let wel wanneer er sprake is van een 100 % nieuwe ontwikkeling dan dient zorgvuldige motivering en inpassing te geschieden.

Voorbeeld: de definitie voor "ruimtelijke ontwikkeling" zou als volgt moeten gaan luiden: "*bouwactiviteiten en planologische gebruiksactiviteiten waarvoor een wijziging van het planologisch regime nodig is of waarvoor op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en het Besluit omgevingsrecht een omgevingsvergunning is vereist*".

Hieraan zou een uitzonderingsbepaling moeten worden toegevoegd bijvoorbeeld luidende als volgt: "*met uitzondering van ontwikkelingen die plaats vinden binnen een bestaand bouwvlak of een bouwvlak dat maximaal 15 % wordt vergroot*".

Deze aanvulling dient ook te geschieden bij 1.79 "uitbreiding"; hieraan ware toe te voegen "*behoudens voor zover de uitbreiding beperkt blijft tot 15 %*".

Overigens is het woord "wijziging" ook onduidelijk. De bedoeling is denken wij te schrijven "herziening". De wettelijke juridische grondslag tussen wijziging en herziening is totaal verschillend!

Verder zijn er op onderdelen nog steeds functies en bestemmingen die in bestemmingsplannen met name voor het buitengebied nog onvoldoende geregeld zijn en waartegen vanwege overgangsrecht of de lange duur die verstreken is niet meer kan worden opgetreden. In elke gemeente worstelt men nog steeds met een of enkele gevallen. Men wil die in die bestaande situaties wel planologisch regelen maar dan stuit men op onwillige ambtenaren die strak willen vasthouden aan de definities in de verordening ruimte en op voorhand aangeven dat u daarop niet positief zult reageren.

Daartegen hebben wij ook bezwaar. In de verordening dient, in het verlengde van wat wij hiervoor hebben aangegeven bij "ruimtelijke ontwikkeling", een algemene flexibiliteitsbepaling te worden opgenomen op grond waarvan dit soort gevallen alsnog goed en definitief kunnen worden opgelost.

3. Praktijkvoorbeelden i.v.m. starre bepalingen en toetsing

Wij noemen i.v.m. de beschrijving onder 2, een tweetal voorbeelden.

In 1 gemeente is er al circa 25 jaar sprake van, met instemming van de gemeente, bewonen van een kantoor als bedrijfswoning. Het is bekend, dat u in de praktijk –naar onze mening overigens ten onrechte– nog nauwelijks meewerkt aan de realisering van bedrijfswoningen ook niet in die gevallen waarin de motivering zeer sterk is in die zin dat het gaat om het aansturen van medewerkers die gedurende 24 uur in Europa onderweg zijn en op alle tijden op de bedrijfsbasis kunnen terugkeren en opnieuw moeten worden aangestuurd. Hiervoor loopt een herzieningsprocedure waarvan wij hopen, dat u die zult accepteren. Maar om dit soort geschillen te vermijden is een adequate aanpassing noodzakelijk.

In 1 gemeente zijn op een beperkte oppervlakte 2 bedrijven gevestigd in de vorm van garagebedrijven en tankstation. Die bedrijven bestaan al meer dan 25 jaar maar zijn om uiteenlopende redenen nog steeds niet adequaat opgenomen in een bestemmingsplan.

Er is ook discussie tussen de gemeente of het gaat om een stedelijke ontwikkeling of een ontwikkeling buiten stedelijk gebied. Ook voor een dergelijk geval moet bijvoorbeeld via een uitzonderingsbepaling of een ontheffing als bedoeld in artikel 34.5 van de verordening een uitzondering mogelijk zijn.

In elk geval staat artikel 4.2. bij een onwillige interpretatie een oplossing van dit probleem in de weg. Feit is dat het hier gaat om een bestaande ontwikkeling aansluitend aan bestaand stedelijk gebied.

In een bestemmingsplan dient een ander nog adequaat geregeld te worden maar dat leidt tot problemen als niet wordt aanvaard, dat het niet gaat om een "stedelijke ontwikkeling" maar om het vastleggen van een bestaande situatie die nog steeds niet adequaat planologisch is geregeld.

In relatie tot het verruimen van bedrijfswoningen op recreatieterreinen hebben wij met genoegen geconstateerd, dat een verruiming naar 2 of 3 bedrijfswoningen op een kampeerterrein van enige omvang mogelijk moet zijn. Dat is ook zeer van belang omdat een adequaat beheer feitelijk gedurende 24 uur per dag ook en met name uit oogpunt van veiligheid van de recreanten noodzakelijk is.

4. Stedelijk gebied versus buitengebied

Tot nu toe was het provinciale beleid met name gericht op toezicht "*buiten bestaand stedelijk gebied*". De bemoeienis met binnen stedelijk gebied was – terecht- beperkt. Het is kennelijk de bedoeling ook het toezicht op binnenstedelijk gebied te verscherpen want in artikel 3.1. sub 1 wordt "*buiten bestaand stedelijk gebied*" geschrapt. Daartegen bestaat natuurlijk ernstig bezwaar dit temeer omdat hiermee de bevoegdheid van de gemeenteraad weer ernstig wordt ingeperkt.

5. Uitspraken Raad van State i.v.m. toetsing aan de verordening

Ter illustratie van waar de beoordeling –formeel door u- respectievelijk door uw adviseurs van de verschillende bestemmingsplannen, van meestal het buitengebied leiden, voegen wij een drietal uitspraken bij de van de Raad van State, afdeling geschillen van bestuur. (Baarle-Nassau en St.Oedenrode).

Uit deze uitspraken, maar er bestaan nog vele soortgelijke uitspraken van plannen van andere gemeenten, blijkt dat het ongelooflijk is waarmee de gemeenteraden door provinciale bemoeienis worden geconfronteerd. Door de terughoudend beoordeling van respectievelijk toetsing van de plannen aan de verordening ruimte door de afdeling staat u formeel meestal aan de goede kant van de streep en staat de gemeenteraad, met al zijn beleidsmatig goede bedoelingen, in zijn hemd.

Dat moet naar onze mening absoluut anders en wij vertrouwen er op, dat provinciale staten, op basis van een door u geformuleerd voorstel tot fundamentele herziening van de verordening, tot een algehele herziening zal willen besluiten. Voor zover daartoe het opstarten van een nieuwe herzieningsprocedure noodzakelijk is dient daarvoor te worden gekozen.

Tenslotte verzoeken wij u niet alleen de nota van inspraak maar alle ingediende inspraakreacties integraal aan Provinciale Staten voor te leggen. Vooruitlopende daarop zullen wij onderhavige inspraakbrief met bijlagen rechtstreeks aan Provinciale Staten zenden.

Met hoogachting en vriendelijke groet,

Martin Koenen Adviesbureau,

M.G.J. Koenen

Zoeken

- ☒ Zoek in algemene info
- ☐ Zoek in uitspraken
- ☐ Zoek in adviezen

OVER DE RAAD VAN STATE ONZE WERKWIJZE ADVIEZEN UITSPRAKEN AGENDA PERS WERKEN BIJ

U BEVINDT ZICH HIER: - Home - ... - Zoeken in uitspraken - Uitspraak 201205176/1/R3

Print deze pagina E-mail deze pagina

[Terug naar resultaten](#)

Uitspraak 201205176/1/R3

DATUM VAN UITSpraak woensdag 2 oktober 2013
 TEGEN het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant
 PROCEDURESOORT Eerste aanleg - meervoudig
 RECHTSGEBIED Ruimtelijke-ordeningskamer - Bestemmingsplannen Noord-Brabant

201205176/1/R3.

Datum uitspraak: 2 oktober 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellant sub 1], wonend te [woonplaats],
 2. [appellant sub 2], wonend te [woonplaats],
 3. de raad van de gemeente Sint-Oedenrode,
- en

het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2012 heeft het college besloten de raad een aantal aanwijzingen te geven als bedoeld in artikel 3.8, zesde lid, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) met betrekking tot het door de raad bij besluit van 15 maart 2012 vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied Sint-Oedenrode".

Tegen dit besluit hebben [appellant sub 1], [appellant sub 2] en de raad beroep ingesteld.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 april 2013, waar [appellant sub 1], vertegenwoordigd door mr. P.J.G. Goumans, advocaat te Helmond, [appellant sub 2], vertegenwoordigd door mr. P.J.G. Goumans, advocaat te Helmond, de raad, vertegenwoordigd door J.C.A.M. den Otter, werkzaam bij de gemeente, en het college, vertegenwoordigd door E.A.L.J.C. van Lieshout, werkzaam bij de provincie, zijn verschenen.

Overwegingen

Toetsingskader

1. Het college heeft de bevoegdheid een reactieve aanwijzing te geven die het ter bescherming van provinciale belangen met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk acht. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het college in redelijkheid van de noodzaak van het geven van een reactieve aanwijzing heeft kunnen uitgaan. De Afdeling toetst de beslissing van het college om van de bevoegdheid gebruik te maken terughoudend. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Gedeeltelijke intrekking reactieve aanwijzing en beroep van de raad

2. Bij besluit van 20 november 2012 heeft het college de bij het bestreden besluit gegeven reactieve aanwijzing met betrekking tot de bestemming "Wonen", met uitzondering van de bestemming "Wonen" met de aanduiding "maximale inhoud (m3)", ingetrokken.

Naar aanleiding van het besluit van 20 november 2012 heeft de raad ter zitting zijn beroep voor zover gericht tegen de reactieve aanwijzing met betrekking tot de bestemming "Wonen", met uitzondering van de bestemming "Wonen" met de aanduiding "maximale inhoud (m3)", en met betrekking tot de inhoudsmaat van woningen zoals opgenomen in artikel 20, lid 20.2, onder 20.2.2, onder c, van de planregels, ingetrokken.

Algemene bezwaren

3. De raad voert aan dat het aanpassen van het bestemmingsplan aan de Verordening ruimte Noord-Brabant 2011 (hierna: Verordening 2011) niet reëel was. Daartoe voert de raad aan dat op het moment van inwerkingtreding van de Verordening 2011 de voorbereiding van het ontwerpbestemmingsplan reeds in een vergevorderd stadium was.

3.1. De Verordening 2011 is tot stand gekomen in twee fasen. De eerste fase is in werking getreden op 1 juni 2010 en de tweede fase is vastgesteld op 17 december 2010 en in werking getreden op 1 maart 2011. De eerste fase van de Verordening 2011 is ingetrokken met de inwerkingtreding van de tweede fase van de Verordening 2011. Nu het bestemmingsplan op 15 maart 2012 is vastgesteld, was ten tijde van de vaststelling van het plan de Verordening 2011 geruime tijd van kracht, zodat daar rekening mee kon en moest worden gehouden. Gelet hierop faalt het betoog van de raad dat het rekening houden met de Verordening 2011 niet mogelijk was.

De Verordening 2011

4. Het college heeft besloten aan de raad aanwijzingen te geven wegens strijd met de Verordening 2011.

Ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder 62, van de Verordening 2011 wordt in deze verordening onder permanente teeltondersteunende voorziening verstaan: teeltondersteunende voorziening die voor onbepaalde tijd wordt gebruikt, niet zijnde een kas.

Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, draagt een bestemmingsplan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied bij aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving, in het bijzonder aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik. De toelichting bij dat plan bevat daaromtrent een verantwoording.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, houdt het principe van zorgvuldig ruimtegebruik, bedoeld in het eerste lid, in ieder geval in dat ingeval van vestiging van een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling is verzekerd dat gebruik wordt gemaakt van een bestaand bestemmingsvlak of bouwvlak waarbinnen het geldende bestemmingsplan het bouwen van gebouwen en bijbehorende bouwwerken toestaat, behoudens ingeval in deze verordening anders is bepaald.

Ingevolge artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in de groenblauwe mantel dat gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf worden geconcentreerd in een bouwvlak.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, kan een bestemmingsplan, als bedoeld in het eerste lid, binnen het bouwvlak voorzien in de bouw of de uitvoering van permanente teeltondersteunende voorzieningen.

Ingevolge artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied dat gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf worden geconcentreerd in een bouwvlak.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder b, kan een bestemmingsplan, als bedoeld in het eerste lid, binnen het bouwvlak voorzien in de bouw van kassen, met dien verstande dat ten hoogste 5.000 m² netto glas is toegestaan.

Teeltondersteunende kassen

5. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het toestaan van teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.1, onder j, artikel 4, lid 4.2, onder 4.2.1, onder j, en artikel 5, lid 5.2, onder 5.2.1, onder j, van de planregels.

5.1. De artikelen 3, 4 en 5 van de planregels hebben betrekking op onderscheidenlijk de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden-Landschapswaarden" en "Agrarisch met waarden-Natuur- en Landschapswaarden".

Ingevolge artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.1, aanhef en onder j, artikel 4, lid 4.2, onder 4.2.1, aanhef en onder j, en artikel 5, lid 5.2, onder 5.2.1, aanhef en onder j, geldt voor het bouwen van bouwwerken de bepaling dat teeltondersteunende kassen alleen zijn toegestaan binnen een bouwvlak.

5.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de algemene mogelijkheid tot het bouwen van teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak dat is gelegen in de groenblauwe mantel in strijd is met artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. Het college wijst in dit verband op de begripsbepaling van teeltondersteunende kassen in de planregels in vergelijking met de begripsbepaling van permanente teeltondersteunende voorzieningen in de Verordening 2011.

5.3. De raad betoogt dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. De raad voert aan dat het bouwen van teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak niet leidt tot een aantasting van de in de groenblauwe mantel te beschermen waarden. Daartoe voert de raad aan dat het bouwen van teeltondersteunende kassen alleen binnen een bouwvlak is toegestaan en dat de in de groenblauwe mantel te beschermen waarden juist buiten de bouwvlakken zijn gelegen. Voorts voert de raad aan dat het provinciale belang niet is aangetoond. Volgens de raad leiden teeltondersteunende kassen niet tot een verder strekkende aantasting van de ruimtelijke kwaliteit in de groenblauwe mantel dan andere bouwwerken die overeenkomstig het bestemmingsplan binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel kunnen worden gebouwd.

5.4. Volgens kaart 7 'Natuur en Landschap' die als bijlage deel uitmaakt van de Verordening 2011 ligt het plangebied gedeeltelijk binnen de groenblauwe mantel. Ter zitting heeft de raad desgevraagd te kennen gegeven dat de groenblauwe mantel is gelegen binnen de op de verbeelding aangewezen gronden met de bestemmingen "Agrarisch", "Agrarisch met waarden-Landschapswaarden" en "Agrarisch met waarden-Natuur- en Landschapswaarden". Gelet hierop is artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 van toepassing. Op grond van dit artikel gelezen in samenhang met artikel 1.1, aanhef en onder 62, van de Verordening 2011 mogen binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel geen kassen worden gebouwd, nu kassen zijn uitgesloten van de definitiebepaling voor permanente teeltondersteunende voorzieningen die in de groenblauwe mantel zijn toegestaan. De planregels waarop de reactieve aanwijzing betrekking heeft maken echter het bouwen van teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak dat is gelegen in de groenblauwe mantel mogelijk. Het plan is in zoverre in strijd met artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. De stelling van de raad dat teeltondersteunende kassen niet leiden tot een verder strekkende aantasting van de ruimtelijke kwaliteit in de groenblauwe mantel dan andere bouwwerken die overeenkomstig het bestemmingsplan binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel kunnen worden gebouwd, leidt niet tot een ander oordeel nu de Verordening 2011 een specifieke bepaling hieromtrent bevat. Het betoog faalt.

6. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het bouwen van nieuwe teeltondersteunende kassen zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.8, en artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.8, van de planregels.

6.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.4, en artikel 4, lid 4.2, onder 4.2.4, van de planregels gelden voor het bouwen van teeltondersteunende kassen de volgende bepalingen:

a. Nieuwe teeltondersteunende kassen of uitbreiding van teeltondersteunende kassen zijn niet toegestaan.

b. Bestaande teeltondersteunende kassen zijn toegestaan onder de volgende bepalingen:

1. De oppervlakte mag niet meer bedragen dan 0,5 ha.

2. De bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 5 m.

Ingevolge artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.8, en artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.8, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bepaalde in lid 3.2, onder 3.2.4, onderscheidenlijk lid 4.2, onder 4.2.4, voor het bouwen van nieuwe teeltondersteunende kassen, waarbij moet worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

a. De teeltondersteunende kassen mogen uitsluitend binnen het bouwvlak worden gerealiseerd.

b. De teeltondersteunende kassen zijn noodzakelijk voor de agrarische bedrijfsvoering, waarbij de noodzaak dient te worden aangetoond door middel van een advies van een agrarisch deskundige (AAB).

c. De oppervlakte mag niet meer bedragen dan 5.000 m².

d. De bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 6 m.

e. Omschakeling en doorgroei naar een zelfstandig glastuinbouwbedrijf is niet toegestaan.

6.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat het realiseren van nieuwe teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak dat is gelegen in de groenblauwe mantel in strijd is met artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. Het college wijst in dit verband op de begripsbepaling van teeltondersteunende kassen in de planregels in vergelijking met de begripsbepaling van permanente teeltondersteunende voorzieningen in de Verordening 2011.

6.3. De raad betoogt dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. De raad voert aan dat het bouwen van teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak niet leidt tot een aantasting van de in de groenblauwe mantel te beschermen waarden. Daartoe voert de raad aan dat het bouwen van teeltondersteunende kassen alleen binnen een bouwvlak is toegestaan en dat de in de groenblauwe mantel te beschermen waarden juist buiten de bouwvlakken zijn gelegen. Voorts voert de raad aan dat het provinciale belang niet is aangetoond. Volgens de raad leiden teeltondersteunende kassen niet tot een verder strekkende aantasting van de ruimtelijke kwaliteit in de groenblauwe mantel dan andere bouwwerken die overeenkomstig het bestemmingsplan binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel kunnen worden gebouwd.

6.4. Zoals onder 5.4. is overwogen is artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 van toepassing en mogen op grond van dit artikel gelezen in samenhang met artikel 1.1, aanhef en onder 62, van de Verordening 2011 binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel geen kassen worden gebouwd, nu kassen zijn uitgesloten van de definitiebepaling voor permanente teeltondersteunende voorzieningen die in de groenblauwe mantel zijn toegestaan. De planregels waarop de reactieve aanwijzing betrekking heeft maken echter, door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning, het bouwen van nieuwe teeltondersteunende kassen binnen een bouwvlak dat is gelegen in de groenblauwe mantel mogelijk. Het plan is in zoverre in strijd met artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. De stelling van de raad dat teeltondersteunende kassen niet leiden tot een verder strekkende aantasting van de ruimtelijke kwaliteit in de groenblauwe mantel dan andere bouwwerken die overeenkomstig het bestemmingsplan binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel kunnen worden gebouwd, leidt niet tot een ander oordeel nu de Verordening 2011 een specifieke bepaling hieromtrent bevat. Het betoog faalt.

Schuilgelegenheden

7. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het bouwen van schuilgelegenheden buiten het bouwvlak zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.3, aanhef en onder a, artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.3, aanhef en onder a, en artikel 5, lid 5.3, onder 5.3.3, aanhef en onder a, van de planregels.

7.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.1, aanhef en onder c, artikel 4, lid 4.2, onder 4.2.1, aanhef en onder c, en artikel 5, lid 5.2, onder 5.2.1, aanhef en onder c, van de planregels geldt voor het bouwen van bouwwerken de bepaling dat bouwwerken uitsluitend binnen een bouwvlak zijn toegestaan tenzij anders is bepaald.

Ingevolge artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.3, aanhef en onder a, artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.3, aanhef en onder a, en artikel 5, lid 5.3, onder 5.3.3, aanhef en onder a, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bepaalde in onderscheidenlijk lid 3.2, onder 3.2.1, lid 4.2, onder 4.2.1, en lid 5.2, onder 5.2.1, voor het bouwen van schuilgelegenheden buiten het bouwvlak, waarbij dient te worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

1. De schuilgelegenheden dienen noodzakelijk te zijn voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
2. Het aantal schuilgelegenheden mag niet meer bedragen dan 1 per 1,5 ha agrarisch gebied aaneengesloten eigendom, waarbij het maximum aantal schuilgelegenheden 2 bedraagt.
3. De oppervlakte per schuilgelegenheid mag niet meer bedragen dan 35 m².
4. De bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 3,5 m.
5. Van de schuilgelegenheid dient ten minste 1/6 deel open te blijven.
6. De onderlinge afstand tussen schuilgelegenheden per aaneengesloten eigendom bedraagt ten minste 100 m.
7. De afstand tot aan de as van de weg waaraan wordt gebouwd, mag niet minder bedragen dan 20 m.
8. De schuilgelegenheden worden landschappelijk ingepast.

7.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de mogelijkheid om buiten bestaand stedelijk gebied schuilgelegenheden buiten het bouwvlak te bouwen in strijd is met het principe van zorgvuldig ruimtegebruik zoals verwoord in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. Dit principe geeft invulling aan het provinciale beleid ten aanzien van het tegengaan van verstening en verrommeling en het beleid ten aanzien van concentratie van bebouwing in het buitengebied, aldus het college. Volgens het college is in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 een bandbreedte bepaald ten aanzien van de beoogde vrijheid voor gemeenten om te bepalen op welke wijze zij het belang van ruimtelijke kwaliteit behartigen. In dit verband voert het college aan dat de voorwaarde dat het aantal schuilgelegenheden niet meer mag bedragen dan 1 per 1,5 ha agrarisch gebied aaneengesloten eigendom, in strijd is met de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit in artikel 2.1 van de Verordening 2011 nu dit leidt tot een toename van versnipperde bebouwing, aldus het college. Daarnaast is de mogelijkheid om in de groenblauwe mantel dan wel agrarisch gebied schuilgelegenheden buiten het bouwvlak te bouwen in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Voorts leidt het toelaten van deze bouwwerken buiten het bouwvlak indirect tot meer bouw mogelijkheden voor overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven en intensieve veehouderijen. Het college wijst in dit verband op de artikelen 6.5, 8.4 en 9.4 van de Verordening 2011.

7.3. De raad en [appellant sub 1] betogen dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven.

De raad betoogt dat in de toelichting bij de Verordening 2011 staat dat aan de gemeenten de vrijheid is gegeven om zelf te bepalen op welke wijze zij het belang van ruimtelijke kwaliteit behartigen. In dit verband wijst de raad op de uitspraak van de Afdeling van 19 oktober 2011 in zaak nr. 200907617/1/R3 waarin volgens de raad is overwogen dat onder voorwaarden ook ruimtelijke ontwikkelingen buiten bouwvlakken mogelijk zijn. De Afdeling achtte in die zaak van belang dat in de planregels beperkingen en voorwaarden waren opgenomen die recht deden aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit in artikel 2.1 van de Verordening 2011 en dat de ruimtelijke ontwikkelingen werden gekoppeld aan een afwijkingsbevoegdheid in het bestemmingsplan, aldus de raad. Volgens de raad wordt door de in artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.3, aanhef en onder a, artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.3, aanhef en onder a, en artikel 5, lid 5.3, onder 5.3.3, aanhef en onder a, van de planregels opgenomen afwijkingsbevoegdheid en voorwaarden voldaan aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit, zodat de planregels niet in strijd zijn met artikel 2.1 van de Verordening 2011.

[appellant sub 1] betoogt dat het college miskent dat schuilgelegenheden niet binnen een bouwvlak kunnen worden gebouwd. Hij voert daartoe aan dat schuilgelegenheden voor grondgebonden bedrijven zoals zijn productiegerichte paardenhouderij aan de [locatie 1] te [plaats] van belang zijn. Volgens [appellant sub 1] maken de bedrijfsvoering en de geldende welzijnseisen schuilgelegenheden noodzakelijk voor de paarden die buiten in de weilanden verblijven. Temeer nu aan zijn gronden de aanduiding "reconstructiewetzone-landbouwontwikkelingsgebied" is toegekend, aldus [appellant sub 1]. Bovendien kunnen binnen een bouwvlak bouwwerken worden gebouwd, zodat schuilgelegenheden daar volgens [appellant sub 1] niet nodig zijn. Voorts

voert [appellant sub 1] aan dat door de nadere afweging bij de afwijkingsbevoegdheid, versnipperde bebouwing in het buitengebied juist wordt voorkomen.

7.4. De Afdeling heeft in voornoemde uitspraak van 19 oktober 2011 het besluit van het college, voor zover daarbij ten aanzien van het op 16 juli 2009 door de raad van de gemeente Baarle-Nassau vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied 2008" een reactieve aanwijzing is gegeven betreffende de regeling met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden, vernietigd. Het aan die aanwijzing ten grondslag liggende beleid was volgens het college vervat in het uitgangspunt van zuinig ruimtegebruik als bedoeld in artikel 2.1 van de na vaststelling van dat plan in werking getreden Verordening 2011. Naar het oordeel van de Afdeling was de regeling met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden echter niet in strijd met deze bepaling.

Aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels is naast strijd met het principe van zorgvuldig ruimtegebruik zoals opgenomen in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 tevens ten grondslag gelegd strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. In deze bepalingen is voor grondgebonden agrarische bedrijven in de groenblauwe mantel en in de agrarische gebieden het principe van zorgvuldig ruimtegebruik verder uitgewerkt. Op grond van deze bepalingen van de Verordening 2011 dienen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf te worden geconcentreerd in een bouwblok. Hieronder vallen schuilgelegenheden als bedoeld in de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels. Nu de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels voor agrarische gronden en gronden in de groenblauwe mantel het bouwen van schuilgelegenheden buiten het bouwvlak door middel van een afwijkingsbevoegdheid mogelijk maken, is het plan in zoverre in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011.

De Afdeling begrijpt het betoog van [appellant sub 1] aldus dat het college voor zijn situatie een uitzondering had kunnen en moeten maken. [appellant sub 1] heeft echter in dit verband geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht die zouden moeten leiden tot het oordeel dat het college in zoverre niet aan de Verordening 2011 heeft kunnen vasthouden en om deze reden had moeten afzien van het geven van een reactieve aanwijzing met betrekking tot het perceel van [appellant sub 1]. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat, zoals ter zitting is gebleken, de weilanden deels aangrenzend zijn aan het bouwvlak en de paarden bij slecht weer naar binnen worden gehaald.

De betogen falen.

Kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken

8. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het bouwen van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.5, artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.5, en artikel 5, lid 5.3, onder 5.3.5, van de planregels.

8.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.5, van de planregels is het college van burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bepaalde in lid 3.2, onder 3.2.1, voor het bouwen van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak, waarbij dient te worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is niet mogelijk binnen het bestaande bouwvlak kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken te realiseren.
- b. De afstand van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken tot het bouwvlak mag niet meer bedragen dan 25 m.
- c. De gezamenlijke oppervlakte van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak mag niet meer bedragen dan 1.000 m².
- d. De afwijking is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- e. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- f. De afwijking leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- g. De afwijking kan slechts worden toegepast als de totale gezamenlijke oppervlakte van de kleinschalige voorzieningen als bedoeld in dit artikel en in de artikelen 32 lid b, 32 lid c, 32 lid d niet meer dan 1000 m² bedraagt.
- h. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.

Ingevolge artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.5, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bepaalde in lid 4.2, onder 4.2.1, voor het bouwen van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak, waarbij dient te worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is aantoonbaar niet mogelijk binnen het bestaande bouwvlak deze voorzieningen te realiseren.
- b. De kuilvoerplaten, sleufsilo's en mestzakken worden direct aansluitend aan het bouwvlak gerealiseerd.
- c. De gezamenlijke oppervlakte van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak mag niet meer bedragen dan 1.000 m².
- d. De afwijking is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- e. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- f. De afwijking leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- g. De afwijking kan slechts worden toegepast als de totale gezamenlijke oppervlakte van de kleinschalige voorzieningen als bedoeld in dit artikel en in de artikelen 32 lid b, 32 lid c, 32 lid d niet meer dan 1.000 m² bedraagt.
- h. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.

Ingevolge artikel 5, lid 5.3, onder 5.3.5, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bepaalde in lid 5.2, onder 5.2.1, voor het bouwen van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak, waarbij dient te worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is aantoonbaar niet mogelijk binnen het bestaande bouwvlak de kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken te realiseren.
- b. De kuilvoerplaten, sleufsilo's, mestzakken worden direct aansluitend aan het bouwvlak gerealiseerd.

c. De gezamenlijke oppervlakte van kuilvoerplaten, sleufsilo's, mestzakken buiten het bouwvlak mag niet meer bedragen dan 1.000 m².

d. De afwijking is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.

e. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.

f. De afwijking leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.

g. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezigheid of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.

h. De afwijking kan slechts worden toegepast als de totale gezamenlijke oppervlakte van de kleinschalige voorzieningen als bedoeld in dit artikel en in de artikelen 32 lid b, 32 lid c, 32 lid d niet meer dan 1.000 m² bedraagt.

8.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de mogelijkheid om in de groenblauwe mantel dan wel agrarisch gebied kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak te bouwen in strijd is met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Daarnaast leidt het toelaten van deze voorzieningen buiten het bouwvlak indirect tot meer bouw mogelijkheden voor overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven en intensieve veehouderijen. Het college wijst in dit verband op de artikelen 6.5, 8.4 en 9.4 van de Verordening 2011.

8.3. De raad en [appellant sub 2] betogen dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven.

De raad betoogt dat in de toelichting bij de Verordening 2011 staat dat aan de gemeenten de vrijheid is gegeven om zelf te bepalen op welke wijze zij het belang van ruimtelijke kwaliteit behartigen. In dit verband wijst de raad op de uitspraak van de Afdeling van 19 oktober 2011 in zaak nr. 200907617/1/R3 waarin volgens de raad is overwogen dat onder voorwaarden ook ruimtelijke ontwikkelingen buiten bouwvlakken mogelijk zijn. De Afdeling achtte hierbij van belang dat in de planregels beperkingen en voorwaarden waren opgenomen die recht deden aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit in artikel 2.1 van de Verordening 2011 en dat de ruimtelijke ontwikkelingen werden gekoppeld aan een afwijkingsbevoegdheid in het bestemmingsplan, aldus de raad. Volgens de raad wordt door de in artikel 3, lid 3.3, onder 3.3.5, artikel 4, lid 4.3, onder 4.3.5, en artikel 5, lid 5.3, onder 5.3.5, van de planregels opgenomen afwijkingsbevoegdheid en voorwaarden voldaan aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit, zodat de planregels niet in strijd zijn met artikel 2.1 van de Verordening 2011.

[appellant sub 2] betoogt dat onvoldoende rekening is gehouden met zijn belangen bij het geven van de reactieve aanwijzing. Daartoe voert hij aan dat als gevolg van de reactieve aanwijzing zijn melkveebedrijf op het perceel aan de [locatie 2] te [plaats] op slot wordt gezet. Volgens hem kan de uitbreiding van zijn melkveebedrijf met een ligboxenstal met 40 ligboxen niet worden gerealiseerd nu de binnen het bouwvlak gelegen kuilvoerplaten niet verplaatst kunnen worden naar buiten het bouwvlak. In dit verband wijst hij op de daartoe op 28 januari 2010 verleende milieuvergunning. Voorts voert [appellant sub 2] aan dat de buiten het bouwvlak gerealiseerde sleufsilo onder de werking van het overgangsrecht van het bestemmingsplan valt.

8.4. De Afdeling overweegt, onder verwijzing naar het onder 7.4. overwogene, dat de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels is gebaseerd op strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. In deze bepalingen is voor grondgebonden agrarische bedrijven in de groenblauwe mantel en in de agrarische gebieden het principe van zorgvuldig ruimtegebruik verder uitgewerkt. Op grond van deze bepalingen van de Verordening 2011 dienen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf in de groenblauwe mantel dan wel het agrarische gebied te worden geconcentreerd in een bouwblok. Hieronder vallen kuilvoerplaten, sleufsilo's en mestzakken als bedoeld in de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels. Nu de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels voor agrarische gronden en gronden in de groenblauwe mantel het bouwen van kuilvoerplaten, sleufsilo's en/of mestzakken buiten het bouwvlak door middel van een afwijkingsbevoegdheid mogelijk maken, is het plan in zoverre in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011.

De Afdeling begrijpt het betoog van [appellant sub 2] aldus dat het college voor zijn situatie een uitzondering had kunnen en moeten maken. [appellant sub 2] wijst in dit verband op de huidige situatie, de verleende milieuvergunning alsmede de omstandigheid dat zijn melkveebedrijf op slot wordt gezet. De Afdeling overweegt dat [appellant sub 2] daarmee geen ruimtelijke argumenten heeft aangedragen die zouden moeten leiden tot het oordeel dat het college had moeten afzien van het geven van een reactieve aanwijzing met betrekking tot zijn perceel.

De betogen falen.

Buitenopslag

9. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het afwijken van de regels voor het toestaan van permanente buitenopslag zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.5, onder 3.5.6, artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.6, en artikel 5, lid 5.5, onder 5.5.6, van de planregels.

9.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.4, onder 3.4.1, aanhef en onder b, artikel 4, lid 4.4, onder 4.4.1, aanhef en onder b, en artikel 5, lid 5.4, onder 5.4.1, aanhef en onder b, van de planregels wordt onder strijdig gebruik in ieder geval verstaan het gebruiken of laten gebruiken van gronden ten behoeve van opslag buiten het bouwvlak, met uitzondering van tijdelijke opslag van bieten.

Ingevolge artikel 3, lid 3.5, onder 3.5.6, artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.6, en artikel 5, lid 5.5, onder 5.5.6, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd een omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van de regels voor het toestaan van (permanente) buitenopslag, waarbij moet worden voldaan aan de volgende voorwaarden:

a. Het toepassen van de afwijking mag geen onevenredige beperking opleveren van de bestaande bedrijfsvoering/bedrijfsontwikkeling van omliggende (agrarische) bedrijven tot gevolg hebben.

b. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.

c. Ten minste 10% van de oppervlakte wordt aangewend voor een goede landschappelijke inpassing op basis van een erfbeplantingsplan.

d. De hoogte mag niet meer bedragen dan 5 m.

9.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de mogelijkheid om in de groenblauwe mantel dan wel agrarisch gebied gronden buiten het bouwvlak te gebruiken of te laten gebruiken ten behoeve van permanente buitenopslag in strijd is met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Daarnaast leidt het toestaan van permanente opslag buiten het bouwvlak indirect tot meer bouw mogelijkheden voor overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven en intensieve veehouderijen. Het college wijst in dit verband op de artikelen 6.5, 8.4 en 9.4 van de Verordening 2011.

9.3. De raad betoogt dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. Volgens de raad kan het uit een oogpunt van doelmatige bedrijfsvoering noodzakelijk zijn om opslag buiten het bouwvlak toe te staan. Hij voert aan dat door de in artikel 3, lid 3.5, onder 3.5.6, artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.6, en artikel 5, lid 5.5, onder 5.5.6, van de planregels opgenomen afwijkingsbevoegdheid en voorwaarden wordt voldaan aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit, zodat de planregels niet in strijd zijn met artikel 2.1 van de Verordening 2011. Daarbij wijst de raad op de toelichting bij de Verordening 2011 waarin staat dat aan de gemeenten de vrijheid is gegeven om zelf te bepalen op welke wijze zij het belang van ruimtelijke kwaliteit behartigen.

9.4. De Afdeling overweegt, onder verwijzing naar het onder 7.4. overwogene, dat de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels is gebaseerd op strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. In deze bepalingen is voor grondgebonden agrarische bedrijven in de groenblauwe mantel en in de agrarische gebieden het principe van zorgvuldig ruimtegebruik verder uitgewerkt. Op grond van deze bepalingen van de Verordening 2011 dienen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf in de groenblauwe mantel dan wel het agrarische gebied te worden geconcentreerd in een bouwblok. Niet in geschil is dat hieronder permanente buitenopslag valt als bedoeld in de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels. Nu de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels het gebruiken of laten gebruiken van gronden in het agrarische gebied dan wel de groenblauwe mantel ten behoeve van permanente opslag buiten het bouwvlak door middel van een afwijkingsbevoegdheid mogelijk maken, is het plan in zoverre in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Het betoog faalt.

Waterbassins

10. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het uitbreiden van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" of aanbrengen van een nieuwe aanduiding ten behoeve van een waterbassin zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.5, artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.5, en artikel 5, lid 5.7, onder 5.7.4, van de planregels.

10.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.1, aanhef en onder k, artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder s, en artikel 5, lid 5.1, aanhef en onder l, van de planregels zijn de voor onderscheidenlijk "Agrarisch", "Agrarisch met waarden-Landschapswaarden" en "Agrarisch met waarden-Natuur- en Landschapswaarden" aangewezen gronden bestemd voor waterbassins binnen een bouwvlak of ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch met waarden-waterbassin".

Ingevolge artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.5, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" uit te breiden of een nieuwe aanduiding aan te brengen ten behoeve van een waterbassin indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is niet mogelijk binnen het bestaande bouwvlak een waterbassin te realiseren of uit te breiden of binnen een gebied met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" een waterbassin uit te breiden.
- b. De oppervlakte van het waterbassin mag niet meer bedragen dan 1.500 m².
- c. De bouwhoogte van het waterbassin mag niet meer bedragen dan 3 m.
- d. De waterbassins dienen zodanig afgeschermd te zijn, dat ze vanaf openbaar gebied niet toegankelijk zijn voor derden.
- e. Het uitbreiden of aanbrengen van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" dient plaats te vinden aansluitend aan de bestaande aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" of het bestaande bouwvlak.
- f. De wijziging is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- g. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- h. De wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- i. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.
- j. Per bouwvlak is aansluitend maximaal één aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" toegestaan.

Ingevolge artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.5, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" uit te breiden of een nieuwe aanduiding aan te brengen ten behoeve van een waterbassin indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is niet mogelijk binnen het bestaande bouwvlak een waterbassin te realiseren of uit te breiden of binnen een gebied met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" een waterbassin uit te breiden.
- b. De oppervlakte van het waterbassin mag niet meer bedragen dan 1.500 m².
- c. De bouwhoogte van het waterbassin mag niet meer bedragen dan 3 m.
- d. De waterbassins dienen zodanig afgeschermd te zijn, dat ze vanaf openbaar gebied niet toegankelijk zijn voor derden.
- e. Het uitbreiden of aanbrengen van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" dient plaats te vinden aansluitend aan de bestaande aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" of het bestaande bouwvlak.
- f. De wijziging is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- g. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- h. De wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- i. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.
- j. Per bouwvlak is aansluitend maximaal één aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" toegestaan.
- k. De in het gebied aanwezige waarden mogen niet onevenredig worden aangetast.

Ingevolge artikel 5, lid 5.7, onder 5.7.4, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" uit te breiden of een nieuwe aanduiding aan te brengen ten behoeve van een waterbassin indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is niet mogelijk binnen het bestaande bouwvlak een waterbassin te realiseren of uit te breiden of binnen een gebied met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" een waterbassin uit te breiden.
- b. De oppervlakte van het waterbassin mag niet meer bedragen dan 1.500 m².

- c. De bouwhoogte van het waterbassin mag niet meer bedragen dan 3 m.
- d. De waterbassins dienen zodanig afgeschermd te zijn, dat ze vanaf openbaar gebied niet toegankelijk zijn voor derden.
- e. Het uitbreiden of aanbrengen van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" dient plaats te vinden aansluitend aan de bestaande aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" of het bestaande bouwvlak.
- f. De wijziging is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- g. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- h. De wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- i. Per bouwvlak is aansluitend maximaal één aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-waterbassin" toegestaan.
- j. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.
- k. De in het gebied aanwezige waarden mogen niet onevenredig worden aangetast.

10.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de mogelijkheid om in de groenblauwe mantel dan wel agrarisch gebied een waterbassin buiten het bouwvlak te realiseren in strijd is met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d van de Verordening 2011. Daarnaast leidt het toestaan van een waterbassin buiten het bouwvlak indirect tot meer bouw mogelijkheden voor overige niet-grondgebonden agrarische bedrijven en intensieve veehouderijen. Het college wijst in dit verband op de artikelen 6.5, 8.4 en 9.4 van de Verordening 2011.

10.3. De raad betoogt dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. Hij betoogt dat door de in artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.5, artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.5, en artikel 5, lid 5.7, onder 5.7.4, van de planregels opgenomen wijzigingsbevoegdheid en voorwaarden wordt voldaan aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit, zodat de planregels niet in strijd zijn met artikel 2.1 van de Verordening 2011.

10.4. De Afdeling overweegt, onder verwijzing naar het onder 7.4. overwogene, dat de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels is gebaseerd op strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. In deze bepalingen is voor grondgebonden agrarische bedrijven in de groenblauwe mantel en in de agrarische gebieden het principe van zorgvuldig ruimtegebruik verder uitgewerkt. Op grond van deze bepalingen van de Verordening 2011 dienen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf in de groenblauwe mantel dan wel het agrarische gebied te worden geconcentreerd in een bouwblok. Hieronder vallen waterbassins als bedoeld in de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels. Nu de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels voor agrarische gronden en gronden in de groenblauwe mantel het realiseren van waterbassins buiten het bouwvlak door middel van een wijzigingsbevoegdheid mogelijk maken, is het plan in zoverre in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Het betoog faalt.

Permanente teeltondersteunende voorzieningen

11. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het bouwen van permanente teeltondersteunende voorzieningen zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.5, en artikel 4, lid 4.2, onder 4.2.5, van de planregels.

11.1. Ingevolge artikel 1, lid 1.121, van de planregels wordt in deze regels verstaan onder teeltondersteunende voorzieningen: (teelt)ondersteunende voorzieningen, die onderdeel zijn van de totale agrarische bedrijfsvoering van een (grondgebonden) open- of vollegrondse tuinbouwbedrijf(stak), boom- of vaste plantenteeltbedrijf(stak) en die gebruikt worden om de bedrijfsvoering te optimaliseren; hierdoor vindt (een deel van) de productie onder meer gecontroleerde omstandigheden plaats, waardoor gezorgd kan worden voor een verbetering van de productiekwaliteit en/of arbeidsomstandigheden, teeltvervroeging of -verlating en het terugdringen van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffengebruik.

Ingevolge artikel 1, lid 1.121, wordt in deze regels verstaan onder permanente teeltondersteunende voorziening: teeltondersteunende voorzieningen die op een locatie voor onbepaalde tijd worden gebruikt. Deze permanente teeltondersteunende voorzieningen hebben een directe relatie met het grondgebruik. Hieronder worden verstaan schuurkassen en permanente tunnel- of boogkassen met een hoogte van meer dan 1,5 m, of een containerveld.

Ingevolge artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.5, gelden voor het bouwen van permanente teeltondersteunende voorzieningen de volgende bepalingen:

- a. Permanente teeltondersteunende voorzieningen, met uitzondering van overige teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van boomteelthekken, mogen uitsluitend binnen het bouwvlak of ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" worden gerealiseerd.
 - b. De bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 3 m, met dien verstande dat de bouwhoogte van boomteelthekken niet meer mag bedragen dan 2 m.
 - c. Ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" zijn uitsluitend permanente teeltondersteunende voorzieningen toegestaan.
 - d. De oppervlakte van permanente teeltondersteunende voorzieningen, met uitzondering van overige teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van boomteelthekken, mag niet meer bedragen dan 3 ha.
- Ingevolge artikel 4, lid 4.2, onder 4.2.5, gelden voor het bouwen van permanente teeltondersteunende voorzieningen de volgende bepalingen:
- a. Permanente teeltondersteunende voorzieningen, met uitzondering van overige teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van boomteelthekken, mogen uitsluitend binnen het bouwvlak of ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" worden gerealiseerd.
 - b. De bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 3 m, tenzij anders is aangeduid ter plaatse van de aanduiding "maximum hoogte (m)", met dien verstande dat de bouwhoogte van boomteelthekken niet meer mag bedragen dan 2 m.
 - c. Ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" zijn uitsluitend permanente teeltondersteunende voorzieningen toegestaan.
 - d. De oppervlakte van permanente teeltondersteunende voorzieningen, met uitzondering van overige teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van boomteelthekken, mag niet meer bedragen dan 1,5 ha.

e. Permanente teeltondersteunende voorzieningen, met uitzondering van overige teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van boomteelthekken, mogen ter plaatse van de gebiedsaanduiding "waardevol beekdal" en "cultuurhistorisch waardevolle akker" uitsluitend binnen het bouwvlak worden gerealiseerd.

f. Overige permanente teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van boomteelthekken zijn niet toegestaan ter plaatse van de gebiedsaanduiding "waardevol beekdal", tenzij er een differentiatievlak voor teeltondersteunende voorzieningen is aangegeven.

11.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de mogelijkheid om buiten bestaand stedelijk gebied permanente teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak te bouwen in strijd is met het principe van zorgvuldig ruimtegebruik zoals verwoord in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. Tevens is de mogelijkheid om in de groenblauwe mantel dan wel agrarisch gebied permanente teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak te bouwen in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Daarnaast heeft het college aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat het bouwen van kassen binnen een bouwvlak dat is gelegen in de groenblauwe mantel in strijd is met artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. Het college wijst in dit verband op de begripsbepaling van permanente teeltondersteunende voorzieningen in de planregels in vergelijking met de begripsbepaling van permanente teeltondersteunende voorzieningen in de Verordening 2011. Voorts heeft het college aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat het bouwen van kassen binnen een bouwvlak dat is gelegen in agrarisch gebied met een oppervlakte groter dan 5.000 m² in strijd is met artikel 8.3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Verordening 2011.

11.3. De raad betoogt dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. Hij voert aan dat de planregels niet in strijd zijn met artikel 2.1 van de Verordening 2011. In dit verband voert de raad aan dat permanente teeltondersteunende voorzieningen alleen binnen een bouwvlak of differentiatievlak mogen worden gerealiseerd en dat alleen als aan de in artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.4, onderscheidenlijk artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.4, van de planregels opgenomen voorwaarden wordt voldaan, door middel van een wijzigingsbevoegdheid de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" onderscheidenlijk "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" kan worden uitgebreid of aangebracht. Volgens de raad wordt dan ook voldaan aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit. Voorts voert de raad aan dat voldoende is gewaarborgd dat glastuinbouw niet wordt gerealiseerd op ongewenste plekken. Daartoe voert de raad aan dat in het bestemmingsplan een onderscheid is gemaakt tussen teeltondersteunende kassen onderscheidenlijk schuurkassen en permanente tunnel- of boogkassen die worden aangemerkt als permanente teeltondersteunende voorzieningen. Volgens de raad kan glastuinbouw alleen worden gerealiseerd ter plaatse van de aanduiding "glastuinbouw".

11.4. Onder verwijzing naar hetgeen is overwogen onder 7.4. overweegt de Afdeling dat aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels naast strijd met het principe van zorgvuldig ruimtegebruik zoals opgenomen in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 tevens ten grondslag is gelegd strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. In deze bepalingen is voor grondgebonden agrarische bedrijven in de groenblauwe mantel en in de agrarische gebieden het principe van zorgvuldig ruimtegebruik verder uitgewerkt. Op grond van deze bepalingen van de Verordening 2011 dienen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf te worden geconcentreerd in een bouwblok. Hieronder vallen permanente teeltondersteunende voorzieningen als bedoeld in de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels. Nu de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels voor agrarische gronden en gronden in de groenblauwe mantel het bouwen van permanente teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak mogelijk maken, is het plan in zoverre in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011.

De Afdeling overweegt voorts onder verwijzing naar hetgeen onder 5.4. is overwogen dat artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 van toepassing is en dat op grond van dit artikel gelezen in samenhang met artikel 1.1, aanhef en onder 62, van de Verordening 2011 binnen een bouwvlak in de groenblauwe mantel geen kassen mogen worden gebouwd, nu kassen zijn uitgesloten van de definitiebepaling voor permanente teeltondersteunende voorzieningen die in de groenblauwe mantel zijn toegestaan. De planregels waarop de reactieve aanwijzing betrekking heeft maken echter het bouwen van permanente teeltondersteunende voorzieningen, waaronder schuurkassen en permanente tunnel- en boogkassen worden verstaan, binnen een bouwvlak dat is gelegen in de groenblauwe mantel mogelijk. Het plan is in zoverre in strijd met artikel 6.4, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011.

Het betoog faalt.

12. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot het uitbreiden van de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" dan wel "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" of aanbrengen van een nieuwe aanduiding ten behoeve van de bouw van permanente teeltondersteunende voorzieningen zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.4, en artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.4, van de planregels.

12.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.4, van de planregels is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" uit te breiden of een nieuwe aanduiding aan te brengen ten behoeve van de bouw van permanente teeltondersteunende voorzieningen indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is niet mogelijk binnen het bouwvlak permanente teeltondersteunende voorzieningen te realiseren.
- b. De aanduiding dient aansluitend aan het bouwvlak te liggen.
- c. De oppervlakte van het gebied met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" mag niet meer bedragen dan 3 ha.
- d. Vooraf dient advies ingewonnen te worden bij de waterbeheerder.
- e. De wijziging is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- f. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- g. De wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- h. Ten minste 10% van het gebied wordt aangewend voor een goede landschappelijke inpassing op basis van een erfbeplantingsplan, waarbij de landschappelijke inpassing ook direct aansluitend aan het bouwvlak mag worden gerealiseerd.
- i. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van recreatieve mogelijkheden van het plangebied.
- j. De wijziging leidt niet tot een oppervlakte aan permanente teeltondersteunende voorzieningen groter dan 3 ha per bedrijf.
- k. Vooraf dient advies ingewonnen te worden bij een terzake deskundige (AAB).

Ingevolge artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.4, van de planregels is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" uit te breiden of een nieuwe aanduiding aan te brengen ten behoeve van de bouw van permanente teeltondersteunende voorzieningen indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- a. Het is niet mogelijk binnen het bouwvlak permanente teeltondersteunende voorzieningen te realiseren.
- b. De aanduiding dient aansluitend aan het bouwvlak te liggen.
- c. De oppervlakte van het gebied met de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" mag maximaal 1,5 ha bedragen.
- d. Wijziging is niet toegestaan ter plaatse van de aanduiding "waardevol beekdal" en ter plaatse van de aanduiding "cultuurhistorisch waardevolle akker".
- e. Vooraf dient advies ingewonnen te worden bij de waterbeheerder.
- f. De wijziging is noodzakelijk voor (de ontwikkeling van) een reëel agrarisch bedrijf.
- g. Er is geen sprake van milieuhygiënische belemmeringen.
- h. De wijziging leidt niet tot onevenredige aantasting van gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van de naastgelegen percelen.
- i. Ten minste 10% van het gebied wordt aangewend voor een goede landschappelijke inpassing op basis van een erfbeplantingsplan, waarbij de landschappelijke inpassing ook direct aansluitend aan het bouwvlak mag worden gerealiseerd.
- j. De wijziging leidt niet tot een oppervlakte aan permanente teeltondersteunende voorzieningen groter dan 1,5 ha per bedrijf.
- k. Deze bevoegdheid mag alleen worden toegepast mits dit gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van de bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van extensieve recreatieve mogelijkheden van het plangebied.
- l. De in het gebied aanwezige waarden mogen niet onevenredig worden aangetast.
- m. Vooraf dient advies ingewonnen te worden bij een terzake deskundige (AAB).

12.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels ten grondslag gelegd dat de mogelijkheid om buiten bestaand stedelijk gebied permanente teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak te bouwen in strijd is met het principe van zorgvuldig ruimtegebruik zoals verwoord in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011. Tevens is de mogelijkheid om in de groenblauwe mantel dan wel agrarisch gebied permanente teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak te bouwen in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011.

12.3. De raad betoogt dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. Hij voert aan dat de planregels niet in strijd zijn met artikel 2.1 van de Verordening 2011. In dit verband voert de raad aan dat permanente teeltondersteunende voorzieningen alleen binnen een bouwvlak of differentiatievlak mogen worden gerealiseerd en dat alleen als aan de in artikel 3, lid 3.6, onder 3.6.4, onderscheidenlijk artikel 4, lid 4.7, onder 4.7.4, van de planregels opgenomen voorwaarden wordt voldaan, door middel van een wijzigingsbevoegdheid de aanduiding "specifieke vorm van agrarisch-teeltondersteunende voorzieningen" onderscheidenlijk "specifieke vorm van agrarisch met waarden-teeltondersteunende voorzieningen" kan worden uitgebreid of aangebracht. Volgens de raad wordt dan ook voldaan aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit. Voorts voert de raad aan dat voldoende is gewaarborgd dat glastuinbouw niet wordt gerealiseerd op ongewenste plekken. Daartoe voert de raad aan dat in het bestemmingsplan een onderscheid is gemaakt tussen teeltondersteunende kassen onderscheidenlijk schuurkassen en permanente tunnel- of boogkassen die worden aangemerkt als permanente teeltondersteunende voorzieningen. Volgens de raad kan glastuinbouw alleen worden gerealiseerd ter plaatse van de aanduiding "glastuinbouw".

12.4. Onder verwijzing naar hetgeen is overwogen onder 7.4. overweegt de Afdeling dat aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot deze planregels naast strijd met het principe van zorgvuldig ruimtegebruik zoals opgenomen in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 tevens ten grondslag is gelegd strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. In deze bepalingen is voor grondgebonden agrarische bedrijven in de groenblauwe mantel en in de agrarische gebieden het principe van zorgvuldig ruimtegebruik verder uitgewerkt. Op grond van deze bepalingen van de Verordening 2011 dienen gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf te worden geconcentreerd in een bouwvlak. Hieronder vallen permanente teeltondersteunende voorzieningen als bedoeld in de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels. Nu de door de reactieve aanwijzing getroffen planregels voor agrarische gronden en gronden in de groenblauwe mantel het bouwen van permanente teeltondersteunende voorzieningen buiten het bouwvlak door middel van een wijzigingsbevoegdheid mogelijk maken, is het plan in zoverre in strijd met artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder d, en artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011. Het betoog faalt.

Conclusie

13. De beroepen van [appellant sub 1], [appellant sub 2] en de raad zijn ongegrond.

Proceskosten

14. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. J.A. Hagen, voorzitter, en mr. J.G.C. Wiebenga en mr. R. Uylenburg, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.C. Lodeweges, ambtenaar van staat.

w.g. Hagen w.g. Lodeweges
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 oktober 2013

Terug naar resultaten

625.

LEES VOOR • LITTERGROOTTE

HOME PUBLICATIES VEELGESTELDE VRAGEN CONTACT

Zoeken

☒ Zoek in algemene info☐ Zoek in uitspraken☐ Zoek in adviezen

OVER DE RAAD VAN STATE ONZE WERKWIJZE ADVIEZEN UITSPRAKEN AGENDA PERS WERKEN BIJ

U BEVINDT ZICH HIER: - Home - ... - Zoeken in uitspraken - Uitspraak 201201367/1/R3

[Terug naar resultaten](#)[Print deze pagina](#) [E-mail deze pagina](#)

Uitspraak 201201367/1/R3

DATUM VAN UITSPRAAK woensdag 18 september 2013
TEGEN het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant
PROCEDURESORT Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGEBIED Ruimtelijke-ordeningskamer - Bestemmingsplannen Noord-Brabant

201201367/1/R3.
Datum uitspraak: 18 september 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. de raad van de gemeente Baarle-Nassau,
 2. de vereniging Afdeling Baarle-Nassau - Ulicoten van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (hierna: ZLTO), gevestigd te Baarle-Nassau, appellanten,
- en

het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2011 heeft het college aan de raad van de gemeente Baarle-Nassau (hierna: de raad) een aantal aanwijzingen gegeven als bedoeld in artikel 3.8, zesde lid, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) met betrekking tot het door de raad bij besluit van 21 november 2011 vastgestelde bestemmingsplan "Landbouwonwikkelingsgebied Ulicoten".

Tegen dit besluit hebben het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau namens de raad (hierna: het gemeentebestuur) en ZLTO beroep ingesteld.

Daartoe in de gelegenheid gesteld hebben [belanghebbende] en de vereniging Vereniging ABC Milieugroep, mede namens de stichting Stichting Brabantse Milieufederatie, een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Het college heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak, gevoegd met zaak nr. 201201369/1/R3, ter zitting behandeld op 29 juli 2013, waar het gemeentebestuur, vertegenwoordigd door mr. P. Engelvaart en J. Klei, ZLTO, vertegenwoordigd door L.J.M. Jansens, en het college, vertegenwoordigd door A.J. Vos, werkzaam bij de provincie, zijn verschenen. Na de zitting zijn de zaken gesplitst.

Overwegingen

Toetsingskader

1. Het college heeft de bevoegdheid een reactieve aanwijzing te geven die het ter bescherming van provinciale belangen met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk acht. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het college in redelijkheid van de noodzaak van het geven van een reactieve aanwijzing heeft kunnen uitgaan. De Afdeling toetst de beslissing van het college om van de bevoegdheid gebruik te maken terughoudend. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Intrekking

2. Het gemeentebestuur heeft ter zitting zijn algemene beroepsgronden ingetrokken.

Perceel [locatie]

3. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de bestemming "Wonen" voor het perceel [locatie].

3.1. In het plan is aan het perceel de bestemming "Wonen" toegekend.

Ingevolge artikel 12, lid 12.1, aanhef en onder a, van de planregels, zijn de voor "Wonen" aangewezen gronden onder meer bestemd voor wonen met bijbehorende voorzieningen zoals bouwwerken.

Ingevolge lid 12.2, onder 12.2.1, gelden voor het bouwen van bouwwerken in het algemeen de volgende bepalingen:

- a. per bestemmingsvlak is bebouwing ten behoeve van niet meer dan één (burger)woning toegestaan;
- b. nieuwbouw van woningen is niet toegestaan, met uitzondering van vervangende nieuwbouw;
- c. bij vervangende nieuwbouw mogen de woningen uitsluitend gesitueerd worden ter plaatse van de bestaande funderingen en, in geval van uitbreiding, daar direct op aansluitend;

Ingevolge het bepaalde onder 12.2.3 gelden voor het bouwen van bijbehorende bouwwerken bij woningen de volgende bepalingen:

(...);

b. de gezamenlijke oppervlakte van bijbehorende bouwwerken bij woningen mag niet meer bedragen dan 80 m²;

(...);

f. bij afbraak van een bestaand(e) vrijstaand(e) bijbehorend(e) bouwwerk(en) met een oppervlakte van meer dan 80 m², mag het onder 12.2.3, onder b, genoemde oppervlakte worden verhoogd met 50% van het oppervlak van de te slopen vrijstaande bijbehorend(e) bouwwerk(en), met dien verstande dat de genoemde oppervlakte niet bij de berekening mag worden betrokken. Het maximaal toegestane gezamenlijke oppervlak van de bijbehorende bouwwerken na afbraak mag niet meer bedragen dan 200 m²;

(...).

3.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de woonbestemming op het perceel [locatie] ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met de artikelen 2.1 en 2.2 van de Verordening ruimte Noord-Brabant 2011 (hierna: Verordening 2011). Volgens het college geeft het plan onvoldoende invulling aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik, nu het bestemmingsvlak met de bestemming "Wonen" 800 m² groter is dan het voormalige agrarische bouwvlak. Het plan voorziet evenmin in kwaliteitsverbetering. Voorts is het gebruik van een voormalige agrarische bedrijfswoning als burgerwoning alleen mogelijk als overtollige bebouwing wordt gesloopt. Het plan is verder in strijd met artikel 11.1, derde lid, onder b, van de Verordening 2011, nu niet is gewaarborgd dat de bestaande bijgebouwen en een overkapping met een omvang van ongeveer 400 m² onderscheidenlijk 234 m² worden gesloopt.

3.3. Het gemeentebestuur betoogt dat het college niet bevoegd is tot het geven van deze aanwijzing, omdat het college tegen dit onderdeel van het plan geen concrete zienswijze naar voren heeft gebracht.

3.3.1. Ingevolge artikel 3.8, zesde lid, van de Wro, gelezen in samenhang met het vierde lid, voor zover hier van belang, kan het college, onverminderd andere aan hem toekomende bevoegdheden, met betrekking tot een onderdeel van het vastgestelde bestemmingsplan waarover hij een zienswijze over het ontwerp heeft ingediend en deze niet volledig is overgenomen, aan de gemeenteraad een aanwijzing geven als bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de Wro, ertoe strekkende dat dat onderdeel geen deel blijft uitmaken van het bestemmingsplan zoals het is vastgesteld (hierna: reactieve aanwijzing). Het college vermeldt in de redengeving de aan het besluit ten grondslag liggende feiten, omstandigheden en overwegingen die de provincie beletten het betrokken provinciaal belang met inzet van andere aan haar toekomende bevoegdheden te beschermen.

3.3.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 19 oktober 2011, in zaak nr. 200907617/1/R3), volgt uit de onder 3.3.1 weergegeven bepaling dat een reactieve aanwijzing uitsluitend kan worden gegeven indien en voor zover het college met betrekking tot het desbetreffende onderdeel van het ontwerpplan een zienswijze heeft ingediend en deze bij de vaststelling van het plan niet volledig is overgenomen of indien en voor zover de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan daarin wijzigingen heeft aangebracht ten opzichte van het ontwerp, anders dan op grond van zienswijzen van het college. Gelet op het voorgaande dient het college in de zienswijzen duidelijk aan te geven op welke onderdelen de raad het plan bij de vaststelling dient te wijzigen ten opzichte van het ontwerp om een reactieve aanwijzing te voorkomen.

3.3.3. De Afdeling stelt vast dat het college de woonbestemming op het perceel [locatie] in zijn zienswijze tegen het ontwerpplan niet als een te wijzigen onderdeel van het plan heeft benoemd. Het in het aanwijzingsbesluit vervatte standpunt van het college dat in strijd met de artikelen 2.2 en 11.1, derde lid, onder b, van de Verordening 2011 nieuwe bestemmingsvlakken voor wonen zijn toegekend, steunt naar het oordeel van de Afdeling evenwel op de door het college ingediende zienswijze, waarin het thema sloop van overtollige bebouwing bij nieuwe woonbestemmingen is genoemd. Omdat het betreffende perceel niet in de Retrospectieve toets in de ontwerpfase is opgenomen, terwijl wel voor de eerste keer een woonbestemming wordt toegekend, kan het college onder deze omstandigheden niet worden verweten dat het perceel [locatie] niet als concrete locatie in de zienswijze is genoemd. Gelet hierop is het aanwijzingsbesluit in zoverre niet in strijd met artikel 3.8, zesde lid, gelezen in samenhang met het vierde lid, van de Wro.

3.4. Het gemeentebestuur betoogt dat de bestaande situatie als zodanig is bestemd en het plan in zoverre geen uitbreiding van de bestaande bebouwing toestaat. Indien de eigenaar een deel van zijn voormalige agrarische bebouwing sloopt, mag hij maximaal 200 m² op het gehele bestemmingsvlak met een omvang van 3.600 m² terugbouwen. De omvang van het bestemmingsvlak sluit aan op de eigendomssituatie en acht het gemeentebestuur niet uitzonderlijk groot.

3.4.1. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, van de Verordening 2011 draagt een bestemmingsplan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied bij aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving, in het bijzonder aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik. De toelichting bij dat plan bevat daaromtrent een verantwoording.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, houdt het principe van zorgvuldig ruimtegebruik, bedoeld in het eerste lid, in ieder geval in dat ingeval van vestiging van een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling is verzekerd dat gebruik wordt gemaakt van een bestaand bestemmingsvlak of bouwvlak waarbinnen het geldend bestemmingsplan het bouwen van gebouwen en bijbehorende bouwwerken toestaat, behoudens ingeval in deze verordening anders is bepaald.

Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, bevat de toelichting bij een bestemmingsplan, als bedoeld in artikel 2.1, een verantwoording van de wijze waarop financieel, juridisch en feitelijk is verzekerd dat de realisering van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van de extensieve recreatieve mogelijkheden van het gebied waarop de ontwikkeling haar werking heeft of van het gebied waarvan de gemeente de voorgenomen ontwikkeling in hoofdlijnen heeft beschreven.

Ingevolge het derde lid, onder e, kan de in het eerste lid bedoelde verbetering mede betreffen het slopen van bebouwing.

Ingevolge artikel 11.1, derde lid, onder b, is het gebruik van een voormalige bedrijfswoning als burgerwoning toegestaan, mits is verzekerd dat er geen splitsing in meerdere wooneenheden plaatsvindt en dat overtollige bebouwing wordt gesloopt.

3.4.2. Het perceel [locatie] met de bestemming "Wonen" voorziet bij recht in de mogelijkheid om de voormalige bedrijfswoning als burgerwoning te gebruiken. In het vorige plan had het perceel een agrarische bestemming. Op grond van artikel 11.1, derde lid, onder b, van de Verordening 2011 dient bij het toekennen van de bestemming "Wonen" aan een voormalige bedrijfswoning te zijn verzekerd dat overtollige bebouwing wordt gesloopt. Evenwel is in de toelichting van het plan niet verantwoord dat de sloop van overtollige bebouwing is verzekerd, dan wel dat op een andere wijze een kwaliteitsverbetering is verzekerd. Dat de toegekende bestemming aansluit bij de feitelijke situatie doet daaraan niet af. Gelet hierop heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat niet is voldaan aan artikel 11.1, derde lid, onder b, van de Verordening 2011 en dat onvoldoende invulling is gegeven aan de verantwoording van de kwaliteitsverbetering als bedoeld in artikel 2.2 van de Verordening 2011.

3.5. Gelet op het voorgaande behoeft de beroepsgrond met betrekking tot het principe van zorgvuldig ruimtegebruik als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 geen bespreking meer.

3.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Zorgboerderij

4. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het uitoefenen van een zorgboerderij als nevenactiviteit zoals opgenomen in artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.1, onder b, van de planregels.

4.1. Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder h, van de planregels, zijn de voor "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor een zorgboerderij ter plaatse van de aanduiding "sa-zbo".

Ingevolge lid 4.5, onder 4.5.1, aanhef en onder b, kan bij omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 4.1 ten behoeve van het uitoefenen van een zorgboerderij als nevenactiviteit bij een in bedrijf zijnd agrarisch bedrijf, waarbij de oppervlakte aan bebouwing welke wordt aangewend voor een zorgboerderij per bestemmingsvlak niet meer dan 40% van het oppervlak aan gebouwen mag bedragen, met dien verstande dat het maximale oppervlak niet meer mag bedragen dan 400 m².

4.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het uitoefenen van een zorgboerderij als nevenactiviteit van het agrarische bedrijf ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Artikel 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011 sluit niet-agrarische ontwikkelingen uit in een landbouwontwikkelingsgebied en op grond van artikel 11.8 van de Verordening 2011, dat specifiek van toepassing is op maatschappelijke voorzieningen als een zorgvoorziening, is een zorgboerderij evenmin toegestaan in een landbouwontwikkelingsgebied. De ontwikkeling is eveneens in strijd met artikel 9.4 van de Verordening 2011.

4.3. Het gemeentebestuur betoogt dat artikel 11.6 van de Verordening 2011 de mogelijkheid van zorgvoorzieningen in landbouwontwikkelings-gebieden niet expliciet uitsluit. Een zorgvoorziening kan niet als een maatschappelijke voorziening als bedoeld in artikel 11.8 van de Verordening 2011 worden aangemerkt, nu een dergelijke voorziening, anders dan bijvoorbeeld een school, past in een landbouwontwikkelingsgebied. Indien het college een zorgvoorziening in een landbouwontwikkelingsgebied had willen uitsluiten, had dit volgens het gemeentebestuur expliciet uit de Verordening 2011 moeten blijken. Bovendien is een zorgboerderij slechts als nevenactiviteit bij een agrarisch bedrijf toegestaan.

4.4. Ingevolge artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011, wordt in deze verordening verstaan onder agrarisch gebied: gebied waar ontwikkelingsmogelijkheden zijn voor agrarische bedrijven.

Ingevolge het bepaalde onder 51 wordt onder maatschappelijke voorziening verstaan: educatieve, sociaal-medische, sociaal-culturele en levensbeschouwelijke voorziening.

Ingevolge artikel 11.6, eerste lid, kan een bestemmingsplan dat is gelegen in agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied, voorzien in een VAB-vestiging of een uitbreiding van een niet-agrarische ruimtelijke ontwikkeling, anders dan bepaald in de artikelen 11.1 tot en met 11.5, mits het voldoet aan de hierin gestelde voorwaarden.

Ingevolge artikel 11.8, eerste lid, kan in afwijking van artikel 11.6, eerste lid, een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied, voorzien in een VAB-vestiging of een uitbreiding van een maatschappelijke voorziening, onder de daarin opgenomen voorwaarden.

4.5. Hoofdstuk 8 van de Verordening 2011 bevat regels die van toepassing zijn op agrarisch gebied. Mede gelet op de definitie van agrarisch gebied zoals opgenomen in artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011, zijn de algemene regels voor dit gebied zoals opgenomen in Hoofdstuk 8 gericht op ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven. Gelet hierop zijn niet-agrarische ontwikkelingen als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011 in agrarisch gebied alleen toegestaan als dit uitdrukkelijk in dit hoofdstuk is bepaald.

Het plan voorziet bij afwijkingsbevoegdheid in de mogelijkheid om binnen de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" een zorgboerderij als nevenactiviteit op te richten. Een zodanige ontwikkeling moet worden aangemerkt als een niet-agrarische ontwikkeling als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college een zorgboerderij in redelijkheid kunnen aanmerken als een maatschappelijke voorziening als bedoeld in artikel 1.1, onder 51, van de Verordening 2011. Artikel 11.8, eerste lid, van de Verordening 2011 staat een maatschappelijke voorziening alleen in agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied toe, waarbij het onderscheid tussen hoofd- en nevenactiviteiten niet van belang is. Gelet op de systematiek van de Verordening 2011 is derhalve geen zorgboerderij in een landbouwontwikkelingsgebied toegestaan.

4.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties

5. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het oprichten van mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties tot een maximale capaciteit van 25.000 ton per jaar zoals opgenomen in artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.1, onder c, onder 2, van de planregels.

5.1. Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder a, van de planregels, zijn de voor "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor grondgebonden agrarische bedrijven.

Ingevolge lid 4.5, onder 4.5.1, aanhef en onder c, onder 2, kan bij omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 4.1 voor verbrede landbouw en nevenactiviteiten, waaronder mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties tot een maximale capaciteit van 25.000 ton per jaar.

5.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het oprichten van mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties bij een agrarisch bedrijf ten grondslag gelegd dat het plan, voor zover het bewerking en verwerking van mest betreft die niet afkomstig is van het eigen bedrijf, in strijd is met artikel 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011. Op grond van die bepaling zijn niet-agrarische ruimtelijke ontwikkelingen, hetgeen volgens het college aan de orde is bij bewerking en verwerking van mest die niet afkomstig is van het eigen bedrijf, niet toegestaan in een landbouwontwikkelingsgebied. Nu mestbewerking volgens de begripsbepalingen nadrukkelijk niet wordt aangemerkt als agrarisch-technische bedrijvigheid, zijn de specifieke regels voor die typen bedrijven in artikel 11.7 van de Verordening 2011 niet van toepassing. Dergelijke activiteiten zijn voorts in strijd met artikel 9.4 van de Verordening 2011.

5.3. ZLTO voert als algemeen bezwaar aan dat het college de bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing in strijd met het incidentele karakter daarvan heeft ingezet en dat het college ook beroep tegen het bestemmingsplan had kunnen instellen.

5.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 20 oktober 2010 in zaak nr. 200916210/1/R1) maakt het feit dat het college ook beroep had kunnen instellen niet dat daarmee zijn vrijheid om te kiezen voor het geven van een reactieve aanwijzing is beperkt. Dat het college in dit geval zijn bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing meer dan incidenteel zou hebben ingezet, is niet van belang, nu het hier

vastgestelde algemene regels betreft. Gelet hierop is er geen grond voor het oordeel dat het college om die reden geen gebruik had mogen maken van de bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing.

5.4. Het gemeentebestuur en ZLTO betogen dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. Hiertoe voert het gemeentebestuur aan dat bedrijven collectief de mogelijkheid moeten krijgen om met toepassing van een afwijkingsbevoegdheid mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties te exploiteren. De in het plan maximaal toegestane capaciteit van een mestbewerkingsinstallatie van 25.000 ton per jaar is gelijk aan de maximaal toegestane capaciteit daarvan in het reconstructieplan De Baronie (hierna: het reconstructieplan).

ZLTO voert aan dat mestbewerking of -verwerking een agrarisch verwante of agrarisch-technische activiteit is, ook al is het niet uitdrukkelijk opgenomen in de definitie in artikel 1.1 van de Verordening 2011. Juist in landbouwonwikkelingsgebieden is deze activiteit passend.

5.4.1. Voor een weergave van de artikelen 1.1, onder 6, en 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011 wordt verwezen naar 4.4.

Ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder 7, van de Verordening 2011, wordt onder agrarisch-technisch hulpbedrijf verstaan: bedrijf waarbij gebruik gemaakt wordt van het telen van gewassen, het houden van dieren of het toepassen van andere land-, tuin-, bos- of natuurbouwkundige methoden, met uitzondering van mestbewerking.

Ingevolge het bepaalde onder 8 wordt onder agrarisch verwant bedrijf verstaan: bedrijf dat geheel of in overwegende mate gericht is op het verlenen van diensten aan particulieren of niet-agrarische bedrijven waarbij gebruik gemaakt wordt van het telen van gewassen, het houden van dieren of het toepassen van andere land-, bos- of natuurbouwkundige methoden, met uitzondering van mestbewerking.

Ingevolge artikel 9.4, eerste lid, aanhef en onder f, bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in een landbouwonwikkelingsgebied dat de bouw van een voorziening voor het opwekken van duurzame energie door middel van biomassa-omzetting ten behoeve van een agrarisch bedrijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 11.7, eerste lid, kan een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied, met inbegrip van een landbouw-ontwikkelingsgebied, voorzien in een VAB-vestiging of een uitbreiding van een agrarisch-technisch hulpbedrijf, een agrarisch verwant bedrijf of een bedrijf dat geheel of in overwegende mate is gericht op het opwekken van duurzame energie door middel van biomassa-omzetting, mits de beoogde ontwikkeling niet leidt tot een bestemmingsvlak met een omvang van meer dan 1,5 ha en mits de toelichting een verantwoording bevat.

5.4.2. Hoofdstuk 8 van de Verordening 2011 bevat regels die van toepassing zijn op agrarisch gebied. Mede gelet op de definitie van agrarisch gebied zoals opgenomen in artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011, zijn de algemene regels voor dit gebied zoals opgenomen in Hoofdstuk 8 gericht op ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven. Gelet hierop zijn niet-agrarische ontwikkelingen als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011 in agrarisch gebied alleen toegestaan als dit uitdrukkelijk in dit hoofdstuk is bepaald.

Het plan voorziet bij afwijkingsbevoegdheid in de mogelijkheid om binnen de bouwvlakken met de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties tot een maximale capaciteit van 25.000 ton per jaar op te richten. Het plan staat in zoverre niet in de weg aan mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties ten behoeve van het bewerken en verwerken van mest van derden. Een zodanige ontwikkeling moeten worden aangemerkt als een niet-agrarische ontwikkeling als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Ingevolge de artikelen 11.6 en 11.7 van de Verordening 2011 zijn niet-agrarische ontwikkelingen in een landbouwonwikkelingsgebied slechts toegestaan in de vorm van een zogeheten VAB-vestiging van een agrarisch-technisch hulpbedrijf, een agrarisch verwant bedrijf of een bedrijf dat geheel of in overwegende mate is gericht op het opwekken van duurzame energie door middel van biomassa-omzetting. Niet in geschil is dat laatstgenoemde bedrijfsvorm hier niet aan de orde is. Het betoog van ZLTO dat een mestbewerkings- of -verwerkingsbedrijf dient te worden aangemerkt als een agrarisch-technisch hulpbedrijf of agrarisch verwant bedrijf als bedoeld in artikel 11.7 van de Verordening 2011 kan niet worden gevolgd, omdat mestbewerking uitdrukkelijk is uitgezonderd in de definities in artikel 1.1, onder 7 en 8 van de Verordening 2011. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 20 maart 2013 in zaak nr. 201200119/1/R3) is een mestverwerkingsbedrijf een productiegericht bedrijf, terwijl een agrarisch-technisch hulpbedrijf en een agrarisch verwant bedrijf dienstverlenende bedrijven zijn. Gelet op de systematiek van de Verordening 2011 zijn derhalve geen mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties ten behoeve van het bewerken en verwerken van mest van derden in een landbouwonwikkelingsgebied toegestaan. Dat de maximaal toegestane capaciteit van 25.000 ton per jaar in overeenstemming met het reconstructieplan in het plan is overgenomen maakt dat niet anders, nu dat onderdeel van het reconstructieplan niet is vertaald in de algemene regels in de Verordening 2011.

5.5. Gelet op het voorgaande is het beroep van ZLTO geheel en het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Schuilgelegenheden

6. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad reactieve aanwijzingen gegeven met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor schuilgelegenheden zoals opgenomen in de artikelen 3, lid 3.3, onder b en 5, lid 5.3, van de planregels.

6.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.2, van de planregels, is op de gronden met de bestemming "Agrarisch" het bouwen van bouwwerken geen gebouwen zijnde niet toegestaan, met uitzondering van de in dit artikel genoemde voorbeelden.

Ingevolge lid 3.3, aanhef en onder b, kan bij een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 3.2, onder 3.2.2, voor de bouw van schuilgelegenheden, waarbij moet worden voldaan aan de hierin opgenomen voorwaarden.

Ingevolge artikel 5, lid 5.2, mag op de gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden" niet worden gebouwd met uitzondering van erf- en terreinafscheidingen tot een maximale hoogte van 2 m.

Ingevolge lid 5.3 kan bij een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 5.2 voor de bouw van schuilgelegenheden, waarbij moet worden voldaan aan dezelfde voorwaarden als vermeld in artikel 3, lid 3.3, aanhef en onder b, van de planregels.

6.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzingen met betrekking tot schuilgelegenheden ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met de artikelen 2.1, tweede lid, onder a, en 8.3, eerste lid, onder d, van de Verordening 2011, op grond waarvan bebouwing binnen een bouwvlak dient te worden geconcentreerd. Voorts kan de in artikel 9.4 van de Verordening 2011 gestelde maximum omvang van een bouwvlak voor een intensieve veehouderij door het toelaten van bouwwerken buiten het bouwvlak worden overschreden.

6.3. Het gemeentebestuur betoogt onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 19 oktober 2011, in zaak nr. 200907617/1/R3, waarin een beroep tegen een reactieve aanwijzing met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden gegrond is verklaard, dat deze aanwijzingen ten onrechte zijn gegeven.

6.4. Voor een weergave van artikel 2.1, eerste en tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 wordt verwezen naar 3.4.1.

Ingevolge artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, van de Verordening 2011 bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied dat gebouwen, bijbehorende bouwwerken, en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf worden geconcentreerd in een bouwblok.

6.5. De Afdeling heeft in voornoemde uitspraak van 19 oktober 2011 het besluit van het college, voor zover daarbij ten aanzien van het op 16 juli 2009 door de raad van de gemeente Baarle-Nassau vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied 2008" een reactieve aanwijzing is gegeven voor de regeling met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden, vernietigd. Het aan die reactieve aanwijzing ten grondslag liggende beleid was volgens het college vervat in het uitgangspunt van zuinig ruimtegebruik als bedoeld in artikel 2.1 van de na vaststelling van het bestemmingsplan in werking getreden Verordening 2011. Met de bepaling in dat artikel was de regeling met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden naar het oordeel van de Afdeling echter niet in strijd.

De thans gegeven reactieve aanwijzingen zijn mede gebaseerd op artikel 8.3, eerste lid, van de Verordening 2011. Omdat de plandelen met de bestemmingen "Agrarisch" en "Agrarisch met waarden" niet zijn voorzien van bouwvlakken, volgt daaruit dat de planregels waarop de reactieve aanwijzingen betrekking hebben in strijd zijn met artikel 8.3, eerste lid, van de Verordening 2011.

6.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van het gemeentebestuur ook voor het overige ongegrond.

Proceskosten

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. Th.C. van Sloten, voorzitter, en mr. N.S.J. Koeman en mr. R.J.J.M. Pans, leden, in tegenwoordigheid van mr. R. Kegge, ambtenaar van staat.

w.g. Van Sloten w.g. Kegge
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 september 2013

Terug naar resultaten

350-709.

MOBIELE WEERGAVE

RSS FEEDS

DISCLAIMER

LINKS

SITEMAP

THE COUNCIL OF STATE

LE CONSEIL D'ETAT

DER STAATSRAT

LEES VOOR ■ LETTERGROOTTE

HOME PUBLICATIES VEELGESTELDE VRAGEN CONTACT

Zoeken

- ☒ Zoek in algemene info
☐ Zoek in uitspraken
☐ Zoek in adviezen

[OVER DE RAAD VAN STATE](#) [ONZE WERKWIJZE](#) [ADVIEZEN](#) [UITSPRAKEN](#) [AGENDA](#) [PERS](#) [WERKEN BIJ](#)U BEVINDT ZICH HIER: [Home](#) > [Zoeken in uitspraken](#) - Uitspraak 201201369/1/R3[Terug naar resultaten](#)[Print deze pagina](#) [E-mail deze pagina](#)

Uitspraak 201201369/1/R3

DATUM VAN UITSpraak woensdag 18 september 2013
TEGEN het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant
PROCEDURESOORT Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGBIED Ruimtelijke-ordeningskamer - Bestemmingsplannen Noord-Brabant

201201369/1/R3.
Datum uitspraak: 18 september 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. de raad van de gemeente Baarle-Nassau,
2. de vereniging Afdeling Baarle-Nassau - Ulicoten van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (hierna: ZLTO), gevestigd te Baarle-Nassau,
3. [appellant sub 3], wonend te Baarle-Nassau,
4. [appellant sub 4], wonend te Baarle-Nassau,
5. [appellant sub 5], wonend te Baarle-Nassau,

appellanten,

en
het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2011, kenmerk C2057374/2857178, heeft het college aan de raad van de gemeente Baarle-Nassau een aantal aanwijzingen gegeven als bedoeld in artikel 3.8, zesde lid, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) met betrekking tot het door de raad bij besluit van 21 november 2011 vastgestelde bestemmingsplan "Landbouwonwikkelingsgebied Oostflank".

Tegen dit besluit hebben het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau namens de raad (hierna: het gemeentebestuur), ZLTO, [appellant sub 3], [appellant sub 4] en [appellant sub 5] beroep ingesteld.

Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft de vereniging Vereniging ABC Milieugroep, mede namens de stichting Stichting Brabantse Milieufederatie, een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Het college heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak, gevoegd met zaak nr. 201201367/1/R3, ter zitting behandeld op 29 juli 2013, waar het gemeentebestuur, vertegenwoordigd door mr. P. Engelvaart en J. Klei, ZLTO, vertegenwoordigd door L.J.M. Jansens, [appellant sub 3], vertegenwoordigd door mr. M.M. Breukers, [appellant sub 4], vertegenwoordigd door mr. W. Krijger, [appellant sub 5], vertegenwoordigd door mr. W. Krijger, en het college, vertegenwoordigd door A.J. Vos, werkzaam bij de provincie, zijn verschenen. Na de zitting zijn de zaken gesplitst.

Overwegingen

Toetsingskader

1. Het college heeft de bevoegdheid een reactieve aanwijzing te geven die het ter bescherming van provinciale belangen met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk acht. De Afdeling oordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het college in redelijkheid van de noodzaak van het geven van een reactieve aanwijzing heeft kunnen uitgaan. De Afdeling toetst de beslissing van het college om van de bevoegdheid gebruik te maken terughoudend. Voorts oordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Intrekking

2. Het gemeentebestuur heeft ter zitting zijn algemene beroepsgronden ingetrokken.

Perceel [locatie A]

3. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de uitbreiding van het bouwvlak tot een omvang van 1,5 ha ten behoeve van het grondgebonden agrarische bedrijf op het perceel [locatie A].

3.1. In het plan zijn aan het perceel de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" en een bouwvlak met een omvang van ongeveer 1,5 ha toegekend. Aan het perceel is niet de aanduiding "intensieve veehouderij" toegekend.

Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder a, van de planregels, zijn de voor "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor grondgebonden agrarische bedrijven, waarbij niet meer dan één bedrijf aanwezig mag zijn per bestemmingsvlak.

3.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot het perceel [locatie A] ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd met artikel 8.3, eerste lid, onder c, van de Verordening ruimte Noord-Brabant

2011 (hierna: Verordening 2011) onvoldoende is gemotiveerd. Uit de plantoelichting noch uit het raadsbesluit volgt dat de voorziene uitbreiding noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering. Het plan is in zoverre eveneens in strijd met artikel 2.2 van de Verordening 2011, nu met de uitbreiding van het bouwvlak niet is voorzien in de vereiste kwaliteitsverbetering.

3.3. Het gemeentebestuur en [appellant sub 3] betogen dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. [appellant sub 3] voert hiertoe aan dat de reactieve aanwijzing ten onrechte slechts is gebaseerd op de Verordening 2011, nu het reconstructieplan De Baronie (hierna: het reconstructieplan) alsmede de correctieve herziening van dat reconstructieplan niet aan de voorziene uitbreiding van zijn grondgebonden melkrundveehouderij in de weg staan. Volgens het gemeentebestuur en [appellant sub 3] wordt aan de criteria voor vergroting van het bouwvlak ten behoeve van een grondgebonden melkrundveehouderij op het perceel [locatie A] voldaan. Zo is een groenplan bijgevoegd, waaruit blijkt dat nieuwe bebouwing inpasbaar is en volgt uit het inmiddels opgestelde advies van de Adviescommissie Agrarische Bouwaanvragen (hierna: AAB) dat de beoogde uitbreiding van het agrarische bedrijf noodzakelijk is voor de normale bedrijfsgroei.

3.4. Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, van de Verordening 2011 bevat de toelichting bij een bestemmingsplan, als bedoeld in artikel 2.1, een verantwoording van de wijze waarop financieel, juridisch en feitelijk is verzekerd dat de realisering van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van de extensieve recreatieve mogelijkheden van het gebied waarop de ontwikkeling haar werking heeft of van het gebied waarvan de gemeente de voorgenomen ontwikkeling in hoofdlijnen heeft beschreven.

Ingevolge artikel 8.3, eerste lid, onder c, kan een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied voorzien in een uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf mits uit de toelichting blijkt dat deze uitbreiding noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering.

3.5. De reactieve aanwijzing is gebaseerd op de provinciale Structuurvisie Ruimtelijke Ordening en de Verordening 2011. Het hierin vervatte beleid is deels een aanscherping van het beleid uit de (correctieve herzieningen van de) reconstructieplannen. Uit de uitspraak van de Afdeling van 30 mei 2007, in zaak nr. 200506288/1, volgt dat beleidsuitspraken uit het reconstructieplan De Baronie over het grondgebruik binnen de verschillende reconstructiezones geen planologische doorwerking hebben, aangezien deze geen volledige planologische afweging inhielden. Zoals de Afdeling heeft overwogen in onder meer haar uitspraak van 22 augustus 2012, in zaak nr. 201203080/1/A1, kan van beleidsuitspraken uit reconstructieplannen worden afgeweken zonder dat daarvoor de in de Reconstructiewet concentratiegebieden neergelegde procedure moet worden gevolgd. Gelet hierop is de reactieve aanwijzing terecht gebaseerd op de op dat moment geldende algemene regels en het op dat moment geldende beleid.

3.6. Niet in geschil is dat het plan voorziet in de uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf op het perceel [locatie A] tot een omvang van 1,5 ha. De Afdeling stelt vast dat ten tijde van het bestreden besluit uit de toelichting bij het plan niet bleek dat de voorziene uitbreiding noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering. Gelet hierop is het plan in zoverre in strijd met artikel 8.3, eerste lid, onder c, van de Verordening 2011.

3.7. Dat de noodzaak tot uitbreiding wel uit het inmiddels opgestelde advies van de AAB volgt leidt niet tot het oordeel dat het college, naar de Afdeling de betogen van het gemeentebestuur en [appellant sub 3] begrijpt, een uitzondering had kunnen en moeten maken voor deze concrete situatie. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat dit advies dateert van na het bestreden besluit, zodat het college niet kan worden verweten dat hij daar geen rekening mee heeft gehouden. Voorts neemt het voorgaande niet weg dat uit de stukken niet is gebleken hoe het groenplan zich verhoudt tot de eisen van kwaliteitsverbetering als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, van de Verordening 2011 zodat niet is verzekerd dat aan deze eisen wordt voldaan.

3.8. Gelet op het voorgaande is het beroep van [appellant sub 3] geheel en het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Perceel [locatie B]

4. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad reactieve aanwijzingen gegeven met betrekking tot het toekennen van de bestemming "Bedrijf" aan het perceel [locatie B] en de bij artikel 5, lid 5.1, van de planregels opgenomen tabel 6.1.2, voor zover het betreft het timmerbedrijf voor het perceel [locatie B] met een oppervlakte van 1.470 m² aan bedrijfsgebouwen.

4.1. Ingevolge artikel 5, lid 5.1, aanhef en onder a, van de planregels, zijn de voor "Bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor niet-agrarische bedrijven, conform de Staat van niet-agrarische bedrijven in tabel 6.1.2.

Ingevolge tabel 6.1.2 is op het perceel [locatie B] een timmerbedrijf met een oppervlakte van 1.470 m² aan bedrijfsgebouwen, exclusief de oppervlakte van de bedrijfswoning en de daarbij behorende bouwwerken, toegestaan.

4.2. Het college heeft aan deze reactieve aanwijzingen met betrekking tot de bedrijfsbestemming op het perceel [locatie B] ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met artikel 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011, op grond waarvan een niet-agrarische ontwikkeling zoals een timmerbedrijf in een landbouwontwikkelingsgebied niet is toegestaan. Een milieuvvergunning is niet gelijk te stellen met een planologisch-juridische procedure voor de vestiging van een niet-agrarisch bedrijf. Voorts is het plan in zoverre in strijd met de artikelen 2.1 en 2.2 van de Verordening 2011.

4.3. Het gemeentebestuur en [appellant sub 4] betogen dat het college niet bevoegd is tot het geven van deze aanwijzingen, omdat het college tegen dit onderdeel van het plan geen concrete zienswijze naar voren heeft gebracht.

4.4. Ingevolge artikel 3.8, zesde lid, van de Wro, gelezen in samenhang met het vierde lid, kan het college, onverminderd andere aan hem toekomende bevoegdheden, met betrekking tot een onderdeel van het vastgestelde bestemmingsplan waarover hij een zienswijze over het ontwerp heeft ingediend en deze niet volledig is overgenomen, aan de gemeenteraad een aanwijzing geven als bedoeld in artikel 4.2, eerste lid, van de Wro, ertoe strekkende dat dat onderdeel geen deel blijft uitmaken van het bestemmingsplan zoals het is vastgesteld (hierna: reactieve aanwijzing). Het college vermeldt in de redengeving de aan het besluit ten grondslag liggende feiten, omstandigheden en overwegingen die de provincie beletten het betrokken provinciaal belang met inzet van andere aan haar toekomende bevoegdheden te beschermen.

4.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 19 oktober 2011, in zaak nr. 200907617/1/R3), volgt uit de onder 4.4 weergegeven bepaling dat een reactieve aanwijzing uitsluitend kan worden gegeven indien en voor zover het college met betrekking tot het desbetreffende onderdeel van het ontwerpplan een zienswijze heeft ingediend en deze bij de vaststelling van het plan niet volledig is overgenomen of indien en voor zover de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan daarin wijzigingen heeft aangebracht ten opzichte van het ontwerp, anders dan op grond van zienswijzen van het college. Gelet op het voorgaande dient het college in de zienswijzen duidelijk aan te geven op welke onderdelen de raad het plan bij de vaststelling dient te wijzigen ten opzichte van het ontwerp om een reactieve aanwijzing te voorkomen.

4.6. De Afdeling stelt vast dat het college de bedrijfsbestemming op het perceel [locatie B] in zijn zienswijze tegen het ontwerpplan, waarin het thema niet-agrarische bestemmingen is genoemd, niet als een bestreden onderdeel van het plan heeft benoemd. Het gemeentebestuur heeft daarentegen onweersproken gesteld dat het perceel in de Retrospectieve toets in de ontwerpfase is opgenomen. Onder deze omstandigheden heeft het college in de ontwerpfase kunnen beoordelen of de bedrijfsbestemming op het betreffende perceel provinciale

belangen schaadt. Gelet hierop en nu het ontwerpplan voor meer percelen voorzag in een niet-agrarische bestemming, is het in het aanwijzingsbesluit vervatte standpunt van het college dat het plan in zoverre ten onrechte voorziet in de nieuwvestiging van een niet-agrarisch bedrijf naar het oordeel van de Afdeling niet te herleiden tot de zienswijze. Voorts is het plan, wat betreft het perceel [locatie B], bij de vaststelling niet gewijzigd ten opzichte van het ontwerpplan.

4.7. Gelet op het voorgaande is het aanwijzingsbesluit in zoverre in strijd met artikel 3.8, zesde lid, gelezen in samenhang met het vierde lid, van de Wro. Het beroep van [appellant sub 4] is geheel en het beroep van het gemeentebestuur is in zoverre gegrond. Het bestreden besluit, voor zover daarbij reactieve aanwijzingen zijn gegeven met betrekking tot het toekennen van de bestemming "Bedrijf" aan het perceel [locatie B] en de bij artikel 5, lid 5.1, van de planregels opgenomen tabel 6.1.2, voor zover het betreft het timmerbedrijf voor het perceel [locatie B] met een oppervlakte van 1.470 m² aan bedrijfsgebouwen, dient te worden vernietigd.

Zorgwoning [locatie C]

5. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de aanduiding "zw" op het perceel [locatie C].

5.1. In het plan is aan dit perceel de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" toegekend. Aan een gedeelte van dit perceel, met een omvang van ongeveer 15 m², is de aanduiding "zw" toegekend.

Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder i, van de planregels zijn de voor "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor een zorgwoning ter plaatse van de aanduiding "sa-zw".

5.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de aanduiding "zw" op het perceel [locatie C] ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met artikel 11.1, eerste lid, onder a, van de Verordening 2011, op grond waarvan een bestemmingsplan regels stelt ter voorkoming van nieuwbouw van zelfstandige woningen. Het plan biedt onvoldoende waarborgen dat deze zorgwoning als tijdelijke zorgwoning fungeert. Voorts is de ontwikkeling, indien het plan wel voldoende waarborgen zou bevatten dat in een zorgwoning zou worden voorzien, in strijd met de artikelen 11.6 en 11.8 van de Verordening 2011, op grond waarvan niet-agrarische ontwikkelingen, zoals een zorgwoning, niet zijn toegestaan in een landbouwontwikkelingsgebied. Voorts is de ontwikkeling in strijd met de artikelen 2.2 en 9.4 van de Verordening 2011.

5.3. [appellant sub 5] betoogt dat het college niet bevoegd is tot het geven van deze aanwijzing, omdat het college tegen dit onderdeel van het plan geen concrete zienswijze naar voren heeft gebracht.

5.4. Het college heeft zich in het bestreden besluit, zoals toegelicht in de brief van 17 juli 2013, op het standpunt gesteld dat met betrekking tot de aanduiding "zorgwoning" op het perceel [locatie C] niet een zienswijze is ingediend, maar dat de reactieve aanwijzing in zoverre is gebaseerd op een gewijzigd vastgesteld planonderdeel. Het plan is, wat betreft het perceel [locatie C], bij de vaststelling weliswaar gewijzigd vastgesteld ten opzichte van het ontwerpplan, maar deze wijziging behelst een aanzienlijke verkleining van de omvang van het oppervlak waaraan de aanduiding "zorgwoning" op het perceel [locatie C] is toegekend. De reactieve aanwijzing is echter niet gegeven met het oog op deze verkleining, maar heeft betrekking op de eveneens in het ontwerp van het plan toegestane zorgwoning als zodanig.

5.5. Gelet op het voorgaande is het aanwijzingsbesluit in zoverre in strijd met artikel 3.8, zesde lid, gelezen in samenhang met het vierde lid, van de Wro. Het beroep van [appellant sub 5] is gegrond. Het bestreden besluit, voor zover daarbij een reactieve aanwijzing is gegeven met betrekking tot de aanduiding "zw" op het perceel [locatie C], dient te worden vernietigd. Gelet hierop behoeven de overige beroepsgronden van [appellant sub 5] geen bespreking meer.

Zorgboerderij

6. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het uitoefenen van een zorgboerderij als nevenactiviteit zoals opgenomen in artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.1, onder b, van de planregels.

6.1. Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder h, van de planregels, zijn de voor "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor een zorgboerderij ter plaatse van de aanduiding "sa-zbo".

Ingevolge lid 4.5, onder 4.5.1, aanhef en onder b, kan bij omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 4.1 ten behoeve van het uitoefenen van een zorgboerderij als nevenactiviteit bij een in bedrijf zijnd agrarisch bedrijf, waarbij de oppervlakte aan bebouwing welke wordt aangewend voor een zorgboerderij per bestemmingsvlak niet meer dan 40% van het oppervlak aan gebouwen mag bedragen, met dien verstande dat het maximale oppervlak niet meer mag bedragen dan 400 m².

6.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het uitoefenen van een zorgboerderij als nevenactiviteit van het agrarische bedrijf ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Artikel 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011 sluit niet-agrarische ontwikkelingen uit in een landbouwontwikkelingsgebied en op grond van artikel 11.8 van de Verordening 2011, dat specifiek van toepassing is op maatschappelijke voorzieningen als een zorgboerderij, is een zorgboerderij evenmin toegestaan in een landbouwontwikkelingsgebied. De ontwikkeling is eveneens in strijd met artikel 9.4 van de Verordening 2011.

6.3. Het gemeentebestuur betoogt dat artikel 11.6 van de Verordening 2011 de mogelijkheid van zorgvoorzieningen in landbouwontwikkelingsgebieden niet expliciet uitsluit. Een zorgvoorziening kan niet als een maatschappelijke voorziening als bedoeld in de Verordening 2011 worden aangemerkt, nu een dergelijke voorziening, anders dan bijvoorbeeld een school, past in een landbouwontwikkelingsgebied. Indien het college een zorgvoorziening in een landbouwontwikkelingsgebied had willen uitsluiten, had dit volgens het gemeentebestuur expliciet uit de Verordening 2011 moeten blijken. Bovendien is een zorgboerderij slechts als nevenactiviteit bij een agrarisch bedrijf toegestaan.

6.4. Ingevolge artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011 wordt in deze verordening verstaan onder agrarisch gebied: gebied waar ontwikkelingsmogelijkheden zijn voor agrarische bedrijven.

Ingevolge het bepaalde onder 51, wordt onder maatschappelijke voorziening verstaan: educatieve, sociaal-medische, sociaal-culturele en levensbeschouwelijke voorziening.

Ingevolge artikel 11.6, eerste lid, kan een bestemmingsplan dat is gelegen in agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied, voorzien in een VAB-vestiging of een uitbreiding van een niet-agrarische ruimtelijke ontwikkeling, anders dan bepaald in de artikelen 11.1 tot en met 11.5, mits het voldoet aan de hierin gestelde voorwaarden.

Ingevolge artikel 11.8, eerste lid, kan in afwijking van artikel 11.6, eerste lid, een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied, voorzien in een VAB-vestiging of een uitbreiding van een maatschappelijke voorziening, onder de daarin opgenomen voorwaarden.

6.5. Hoofdstuk 8 van de Verordening 2011 bevat regels die van toepassing zijn op agrarisch gebied. Mede gelet op de definitie van agrarisch gebied zoals opgenomen in artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011, zijn de algemene regels voor dit gebied zoals opgenomen in Hoofdstuk 8 gericht op ontwikkelingsmogelijkheden voor

agrarische bedrijven. Gelet hierop zijn niet-agrarische ontwikkelingen als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011 in agrarisch gebied alleen toegestaan als dit uitdrukkelijk in dit hoofdstuk is bepaald.

Het plan voorziet bij afwijkingsbevoegdheid in de mogelijkheid om binnen de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" een zorgboerderij als nevenactiviteit op te richten. Een zodanige ontwikkeling moet worden aangemerkt als een niet-agrarische ontwikkeling als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college een zorgboerderij in redelijkheid kunnen aanmerken als een maatschappelijke voorziening als bedoeld in artikel 1.1, onder 51 van de Verordening 2011. Artikel 11.8, eerste lid, van de Verordening 2011 staat een maatschappelijke voorziening alleen in agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied toe, waarbij het onderscheid tussen hoofd- en nevenactiviteiten niet van belang is. Gelet op de systematiek van de Verordening 2011 is derhalve geen zorgboerderij in een landbouwontwikkelingsgebied toegestaan.

6.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties

7. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het oprichten van mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties tot een maximale capaciteit van 25.000 ton per jaar zoals opgenomen in artikel 4, lid 4.5, onder 4.5.1, onder c, onder 2, van de planregels.

7.1. Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder a, van de planregels, zijn de voor "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" aangewezen gronden bestemd voor grondgebonden agrarische bedrijven.

Ingevolge lid 4.5, onder 4.5.1, aanhef en onder c, onder 2, kan bij omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 4.1 voor verbrede landbouw en nevenactiviteiten, waaronder mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties tot een maximale capaciteit van 25.000 ton per jaar.

7.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor het oprichten van mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties bij een agrarisch bedrijf ten grondslag gelegd dat het plan, voor zover het bewerking en verwerking van mest betreft die niet afkomstig is van het eigen bedrijf, in strijd is met artikel 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011. Op grond van die bepaling zijn niet-agrarische ruimtelijke ontwikkelingen, hetgeen volgens het college aan de orde is bij bewerking en verwerking van mest die niet afkomstig is van het eigen bedrijf, niet toegestaan in een landbouwontwikkelingsgebied. Nu mestbewerking volgens de begripsbepalingen nadrukkelijk niet wordt aangemerkt als agrarisch- of agrarisch-technische bedrijvigheid, zijn de specifieke regels voor die typen bedrijven in artikel 11.7 van de Verordening 2011 niet van toepassing. Dergelijke activiteiten zijn eveneens in strijd met artikel 9.4 van de Verordening 2011.

7.3. ZLTO voert als algemeen bezwaar aan dat het college de bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing in strijd met het incidentele karakter daarvan heeft ingezet en dat het college ook beroep tegen het bestemmingsplan had kunnen instellen.

7.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 20 oktober 2010 in zaak nr. 200910210/1/R1) maakt het feit dat het college ook beroep had kunnen instellen niet dat daarmee zijn vrijheid om te kiezen voor het geven van een reactieve aanwijzing is beperkt. Dat het college in dit geval zijn bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing meer dan incidenteel zou hebben ingezet, is niet van belang, nu het hier vastgestelde algemene regels betreft. Gelet hierop is er geen grond voor het oordeel dat het college om die reden geen gebruik had mogen maken van de bevoegdheid tot het geven van een reactieve aanwijzing.

7.4. Het gemeentebestuur en ZLTO betogen dat de reactieve aanwijzing ten onrechte is gegeven. Hiertoe voert het gemeentebestuur aan dat bedrijven collectief de mogelijkheid moeten krijgen om met toepassing van een afwijkingsbevoegdheid mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties te exploiteren. De in het plan maximaal toegestane capaciteit van een mestbewerkingsinstallatie van 25.000 ton per jaar is gelijk aan de maximaal toegestane capaciteit daarvan in het reconstructieplan.

ZLTO voert aan dat mestbewerking of -verwerking een agrarisch verwante of agrarisch-technische activiteit is, ook al is het niet uitdrukkelijk opgenomen in de definitie in artikel 1.1 van de Verordening 2011. Juist in landbouwontwikkelingsgebieden is deze activiteit passend.

7.4.1. Voor een weergave van de artikelen 1.1, onder 6, en 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011 wordt verwezen naar 6.4.

Ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder 7, van de Verordening 2011, wordt onder agrarisch-technisch hulpbedrijf verstaan: bedrijf waarbij gebruik gemaakt wordt van het telen van gewassen, het houden van dieren of het toepassen van andere land-, tuin-, bos- of natuurbouwkundige methoden, met uitzondering van mestbewerking.

Ingevolge het bepaalde onder 8 wordt onder agrarisch verwant bedrijf verstaan: bedrijf dat geheel of in overwegende mate gericht is op het verlenen van diensten aan particulieren of niet-agrarische bedrijven waarbij gebruik gemaakt wordt van het telen van gewassen, het houden van dieren of het toepassen van andere land-, bos- of natuurbouwkundige methoden, met uitzondering van mestbewerking.

Ingevolge artikel 9.4, eerste lid, aanhef en onder f, bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied dat de bouw van een voorziening voor het opwekken van duurzame energie door middel van biomassavergisting ten behoeve van een agrarisch bedrijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 11.7, eerste lid, kan een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied, met inbegrip van een landbouwontwikkelingsgebied voorzien in een VAB-vestiging of een uitbreiding van een agrarisch-technisch hulpbedrijf, een agrarisch verwant bedrijf of een bedrijf dat geheel of in overwegende mate is gericht op het opwekken van duurzame energie door middel van biomassavergisting, mits de beoogde ontwikkeling niet leidt tot een bestemmingsvlak met een omvang van meer dan 1,5 ha en mits de toelichting een verantwoording bevat.

7.4.2. Hoofdstuk 8 van de Verordening 2011 bevat regels die van toepassing zijn op agrarisch gebied. Mede gelet op de definitie van agrarisch gebied zoals opgenomen in artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011, zijn de algemene regels voor dit gebied zoals opgenomen in Hoofdstuk 8 gericht op ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven. Gelet hierop zijn niet-agrarische ontwikkelingen als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011 in agrarisch gebied alleen toegestaan als dit uitdrukkelijk in dit hoofdstuk is bepaald.

Het plan voorziet bij afwijkingsbevoegdheid in de mogelijkheid om binnen de bouwvlakken met de bestemming "Agrarisch - Agrarisch bedrijf" mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties tot een maximale capaciteit van 25.000 ton per jaar op te richten. Het plan staat in zoverre niet in de weg aan mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties ten behoeve van het bewerken en verwerken van mest van derden. Een zodanige ontwikkeling moeten worden aangemerkt als een niet-agrarische ontwikkeling als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Ingevolge de artikelen 11.6 en 11.7 van de Verordening 2011 zijn niet-agrarische ontwikkelingen in een landbouwontwikkelingsgebied slechts toegestaan in de vorm van een zogeheten VAB-vestiging van een agrarisch-technisch hulpbedrijf, een agrarisch verwant bedrijf of een bedrijf dat geheel of in overwegende mate is gericht op het opwekken van duurzame energie door middel van biomassavergisting. Niet in geschil is dat laatstgenoemde bedrijfsvorm hier niet aan de orde is. Het betoog van ZLTO dat een mestbewerkings- of -verwerkingsbedrijf dient te worden aangemerkt als een agrarisch-technisch hulpbedrijf of agrarisch verwant bedrijf als bedoeld in artikel 11.7 van de Verordening 2011 kan niet worden gevolgd, omdat

mestbewerking uitdrukkelijk is uitgezonderd in de definities in artikel 1.1, onder 7 en 8 van de Verordening 2011. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 20 maart 2013 in zaak nr. 201200119/1/R3) is een mestverwerkingsbedrijf een productiegericht bedrijf, terwijl een agrarisch-technisch hulpbedrijf en een agrarisch verwant bedrijf dienstverlenende bedrijven zijn. Gelet op de systematiek van de Verordening 2011 zijn derhalve geen mestbewerkings- en -verwerkingsinstallaties ten behoeve van het bewerken en verwerken van mest van derden in een landbouwwontwikkelingsgebied toegestaan. Dat de maximaal toegestane capaciteit van 25.000 ton per jaar in overeenstemming met het reconstructieplan in het plan is overgenomen maakt dat niet anders, nu dat onderdeel van het reconstructieplan niet is vertaald in de algemene regels in de Verordening 2011.

7.5. Gelet op het voorgaande is het beroep van ZLTO geheel en het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Schuilgelegenheden

8. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de afwijkingsbevoegdheid voor schuilgelegenheden zoals opgenomen in artikel 3, lid 3.3, onder 2, van de planregels.

8.1. Ingevolge artikel 3, lid 3.2, onder 3.2.2, van de planregels, is op de gronden met de bestemming "Agrarisch" het bouwen van bouwwerken geen gebouwen zijnde niet toegestaan, met uitzondering van de in dit artikel genoemde voorbeelden.

Ingevolge lid 3.3, aanhef en onder 2, kan bij een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 3.2, onder 3.2.2, voor de bouw van schuilgelegenheden, waarbij moet worden voldaan aan de hierin opgenomen voorwaarden.

8.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot schuilgelegenheden ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met de artikelen 2.1, tweede lid, onder a, en 8.3, eerste lid, onder d, van de Verordening 2011, op grond waarvan bebouwing binnen een bouwblok dient te worden geconcentreerd. Voorts kan de in artikel 9.4 van de Verordening 2011 gestelde maximum omvang van een bouwblok voor een intensieve veehouderij door het toelaten van bouwwerken buiten het bouwblok worden overschreden.

8.3. Het gemeentebestuur betoogt onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 19 oktober 2011, in zaak nr. 200907617/1/R3, waarin een beroep tegen een reactieve aanwijzing met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden gegrond is verklaard, dat deze aanwijzing ten onrechte is gegeven.

8.4. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, van de Verordening 2011 draagt een bestemmingsplan dat voorziet in een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied bij aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving, in het bijzonder aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik. De toelichting bij dat plan bevat daaromtrent een verantwoording.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a, houdt het principe van zorgvuldig ruimtegebruik, bedoeld in het eerste lid, in ieder geval in dat ingeval van vestiging van een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling is verzekerd dat gebruik wordt gemaakt van een bestaand bestemmingsvlak of bouwblok waarbinnen het geldend bestemmingsplan het bouwen van gebouwen en bijbehorende bouwwerken toestaat, behoudens ingeval in deze verordening anders is bepaald.

Ingevolge artikel 8.3, eerste lid, aanhef en onder d, bepaalt een bestemmingsplan dat is gelegen in een agrarisch gebied dat gebouwen, bijbehorende bouwwerken, en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf worden geconcentreerd in een bouwblok.

8.5. De Afdeling heeft in voornoemde uitspraak van 19 oktober 2011 het besluit van het college, voor zover daarbij ten aanzien van het op 16 juli 2009 door de raad van de gemeente Baarle-Nassau vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied 2008" een reactieve aanwijzing is gegeven voor de regeling met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden, vernietigd. Het aan die reactieve aanwijzing ten grondslag liggende beleid was volgens het college vervat in het uitgangspunt van zuinig ruimtegebruik als bedoeld in artikel 2.1 van de vaststelling van het bestemmingsplan in werking getreden Verordening 2011. Met de bepaling in dat artikel was de regeling met betrekking tot het toestaan van schuilgelegenheden naar het oordeel van de Afdeling echter niet in strijd.

De thans gegeven reactieve aanwijzing is mede gebaseerd op artikel 8.3, eerste lid, van de Verordening 2011. Omdat de plandelen met de bestemming "Agrarisch" niet zijn voorzien van bouwvlakken, volgt daaruit dat de planregel waarop de reactieve aanwijzing betrekking heeft in strijd is met artikel 8.3, eerste lid, van de Verordening 2011.

8.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Perceel [locatie D]

9. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad reactieve aanwijzingen gegeven met betrekking tot het toekennen van de bestemming "Horeca" aan het plandeel voor het perceel [locatie D] en artikel 8 van de planregels. Bij het bestreden besluit heeft het college daarnaast aan de raad een afzonderlijke reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Horeca" naar de bestemming "Wonen" zoals opgenomen in artikel 8, lid 8.5, onder 8.5.1, van de planregels.

9.1. In het plan is aan het plandeel voor [locatie D] de bestemming "Horeca" en een bouwvlak toegekend.

Ingevolge artikel 8, lid 8.1, onder a, van de planregels, zijn de voor "Horeca" aangewezen gronden bestemd voor horecadoeleinden met bijbehorende voorzieningen.

Ingevolge lid 8.5, onder 8.5.1, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de bestemming "Horeca" te wijzigen in de bestemming "Wonen", waarbij ten behoeve van een VAB-vestiging aan bedrijfsbeëindiging de verbouw of het gebruik van de bedrijfswoning voor woondoeleinden kan worden toegestaan, waarbij de hierin opgenomen bepalingen gelden.

9.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzingen met betrekking tot het perceel [locatie D] ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. Artikel 11.6, eerste lid, van de Verordening 2011 sluit niet-agrarische ontwikkelingen uit in een landbouwwontwikkelingsgebied en op grond van artikel 11.8 van de Verordening 2011, dat specifiek van toepassing is op horecabedrijven, is een horecabedrijf evenmin toegestaan in een landbouwwontwikkelingsgebied. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot artikel 8, lid 8.5, onder 8.5.1, van de planregels ten grondslag gelegd dat ten onrechte niet is voorzien in de vereiste kwaliteitsverbetering als bedoeld in artikel 2.2 van de Verordening 2011.

9.3. Het gemeentebestuur betoogt dat het college niet bevoegd is tot het geven van deze aanwijzing, omdat het college tegen dit onderdeel van het plan geen concrete zienswijze naar voren heeft gebracht.

9.3.1. De Afdeling stelt vast, onder verwijzing naar hetgeen hiervoor is overwogen onder 4.5, dat het college de bestemming "Horeca" op het perceel [locatie D] in zijn zienswijze tegen het ontwerpplan, waarin het thema horeca is genoemd, niet als een te wijzigen onderdeel van het plan heeft benoemd. Het in het aanwijzingsbesluit vervatte standpunt van het college dat het plan in zoverre ten onrechte voorziet in de nieuwvestiging van een horecavoorziening is naar het oordeel van de Afdeling evenwel te herleiden tot de zienswijze met betrekking tot het thema horeca, nu in het ontwerpplan alleen aan het perceel [locatie D] een horecabestemming was toegekend. Onder deze omstandigheden heeft het college in de zienswijze naar het oordeel van de Afdeling

duidelijk te kennen gegeven welk onderdeel van het plan de raad bij de vaststelling diende te wijzigen ten opzichte van het ontwerp om een reactieve aanwijzing te voorkomen. Gelet hierop is het aanwijzingsbesluit in zoverre niet in strijd met artikel 3.8, zesde lid, gelezen in samenhang met het vierde lid, van de Wro.

9.4. Het gemeentebestuur betoogt dat de bestaande situatie, waarvoor in 2006 een drank- en horecaverunning, een gebruiksvergunning en een exploitatievergunning zijn verleend, als zodanig dient te worden bestemd. Er bestaat volgens het gemeentebestuur geen goed alternatief. Het gemeentebestuur betoogt voorts dat de wijzigingsbevoegdheid per definitie resulteert in een kwaliteitsverbetering voor het landschap.

9.4.1. Voor een weergave van artikel 1.1, onder 6, artikel 11.6 en artikel 11.8, eerste lid, van de Verordening 2011 wordt verwezen naar 6.4.

9.4.2. Hoofdstuk 8 van de Verordening 2011 bevat regels die van toepassing zijn op agrarisch gebied. Mede gelet op de definitie van agrarisch gebied zoals opgenomen in artikel 1.1, onder 6, van de Verordening 2011, zijn de algemene regels voor dit gebied zoals opgenomen in Hoofdstuk 8 gericht op ontwikkelingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven. Gelet hierop zijn niet-agrarische ontwikkelingen als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011 in agrarisch gebied alleen toegestaan als dit uitdrukkelijk in dit hoofdstuk is bepaald.

Het plan voorziet met de bestemming "Horeca" op het perceel [locatie D] in een horecabedrijf. Een zodanige ontwikkeling moet worden aangemerkt als een niet-agrarische ontwikkeling als bedoeld in Hoofdstuk 11 van de Verordening 2011. De in artikel 11.8 van de Verordening 2011, welke bepaling specifiek van toepassing is op horecabedrijven, opgenomen mogelijkheden voor horecabedrijven zijn enkel toegestaan in agrarisch gebied, niet zijnde een landbouwontwikkelingsgebied. Gelet op de systematiek van de Verordening 2011 is derhalve geen horecabedrijf in een landbouwontwikkelingsgebied toegestaan.

9.4.3. Dat voor dit horecabedrijf een drank- en horecaverunning, gebruiksvergunning en exploitatievergunning zijn verleend leidt niet tot het oordeel dat het college, naar de Afdeling het betoog van het gemeentebestuur begrijpt, een uitzondering had kunnen en moeten maken voor deze concrete situatie. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat niet is gebleken dat voor de oprichting van het horecabedrijf een bouwvergunning (thans: omgevingsvergunning voor bouwen) is verleend of dat op andere wijze voor het gebruik van het perceel voor een horecabedrijf planologische toestemming is verleend.

9.5. Gelet op het voorgaande behoeft de beroepsgrond met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 8, lid 8.5, onder 8.5.1, van de planregels geen bespreking.

9.6. Gelet op het voorgaande is het beroep van het gemeentebestuur in zoverre ongegrond.

Wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Sport-manege" naar de bestemming "Wonen"

10. Bij het bestreden besluit heeft het college aan de raad een reactieve aanwijzing gegeven met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Sport - manege" naar de bestemming "Wonen" zoals opgenomen in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels.

10.1. De Afdeling stelt vast dat aan één perceel in het plan de bestemming "Sport -- manege" is toegekend. Aan dit perceel is tevens de aanduiding "bedrijfswoning" en een bouwvlak toegekend.

Ingevolge artikel 10, lid 10.2, onder 10.2.1, aanhef en onder b, van de planregels, mag het bestemmingsvlak met de bestemming "Sport - manege" worden bebouwd tot een oppervlakte van maximaal 1.587 m², met dien verstande dat de afstand tot de as van de weg waaraan wordt gebouwd niet minder mag bedragen dan 15 m. De oppervlakte is exclusief de oppervlakte van de bedrijfswoning en de daarbij behorende bijbehorende bouwwerken.

Ingevolge lid 10.5, onder 10.5.1, is het college van burgemeester en wethouders bevoegd de bestemming "Sport - manege" te wijzigen in de bestemming "Wonen" waarbij ten behoeve van een VAB-vestiging na bedrijfsbeëindiging de verbouw of het gebruik van de bedrijfswoning voor woondoeleinden kan worden toegestaan, waarbij de volgende bepalingen gelden:

a. de bevoegdheid kan uitsluitend worden toegepast als sprake is van afbraak van overtollige bedrijfsbebouwing. Daarbij geldt dat de benodigde afbraak in voldoende mate moet zijn zeker gesteld;

(...);

c. Het maximaal toegestane gezamenlijke oppervlak van de bijbehorende bouwwerken na afbraak mag niet meer bedragen dan 200 m²;

(...).

10.2. Het college heeft aan de reactieve aanwijzing met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheid ten grondslag gelegd dat het plan in zoverre in strijd is met de artikelen 2.1 en 2.2 van de Verordening 2011. Volgens het college geven de voorwaarden voor de wijzigingsbevoegdheid in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels onvoldoende invulling aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik en de vereiste kwaliteitsverbetering.

10.3. Het gemeentebestuur betoogt dat het college niet bevoegd is tot het geven van deze aanwijzing, omdat het college tegen dit onderdeel van het plan geen concrete zienswijze naar voren heeft gebracht.

10.3.1. De Afdeling stelt vast, onder verwijzing naar hetgeen hiervoor is overwogen onder 4.5, dat het college de wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Sport - manege" naar de bestemming "Wonen" zoals opgenomen in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels in zijn zienswijze tegen het ontwerpplan, waarin het thema omzetting van de bestemming "Sport - manege" naar de bestemming "Wonen" is genoemd, als zodanig heeft bestreden. Gelet hierop is het aanwijzingsbesluit in zoverre niet in strijd met artikel 3.8, zesde lid, gelezen in samenhang met het vierde lid, van de Wro.

10.4. Het gemeentebestuur betoogt dat de kwaliteitsverbetering wordt gewaarborgd door de voorwaarde van sloop van overtollige bedrijfsbebouwing die is opgenomen als voorwaarde voor het toepassen van de wijzigingsbevoegdheid. De wijzigingsbevoegdheid resulteert volgens het gemeentebestuur per definitie in een kwaliteitsverbetering voor het landschap.

10.4.1. Voor een weergave van artikel 2.1, eerste en tweede lid, aanhef en onder a, van de Verordening 2011 wordt verwezen naar 8.4.

Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, bevat de toelichting bij een bestemmingsplan, als bedoeld in artikel 2.1, een verantwoording van de wijze waarop financieel, juridisch en feitelijk is verzekerd dat de realisering van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezigheid of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van de extensieve recreatieve mogelijkheden van het gebied waarop de ontwikkeling haar werking heeft of van het gebied waarvan de gemeente de voorgenomen ontwikkeling in de hoofdlijnen heeft beschreven.

Ingevolge het derde lid, onder e, kan de in het eerste lid bedoelde verbetering mede betreffen het slopen van bebouwing.

10.4.2. De Afdeling stelt vast dat het bestemmingsvlak met de bestemming "Sport - manege" een omvang heeft van ongeveer 17,5 ha. Het bestemmingsvlak mag worden bebouwd tot een oppervlakte van maximaal 1.587 m², exclusief de oppervlakte van de bedrijfswoning en de daarbij behorende bouwwerken, op een minimale afstand

van 15 m tot de as van de weg. Gelet op de in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels opgenomen voorwaarden voor het toepassen van de wijzigingsbevoegdheid kan het college niet worden gevolgd in het standpunt dat met deze bepaling onvoldoende invulling wordt gegeven aan de vereiste kwaliteitsverbetering als bedoeld in artikel 2.2 van de Verordening 2011. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat het plan niet bij recht maar bij wijzigingsbevoegdheid voorziet in de mogelijkheid om de bedrijfswoning, die binnen het bestemmingsvlak met de bestemming "Sport - manege" dient te worden opgericht, als burgerwoning te bewonen, waaraan onder meer de voorwaarde is gesteld dat overtollige bedrijfsbebouwing wordt gesloopt en het maximaal toegestane gezamenlijke oppervlak van de bijbehorende bouwwerken na afbraak niet meer dan 200 m² mag bedragen. Gelet op artikel 13, lid 13.2, onder 13.2.3, onder e, van de planregels, dat verplicht tot concentratie van de bijbehorende bouwwerken binnen de bestemming "Wonen", kan het college evenmin worden gevolgd in het standpunt dat onvoldoende invulling wordt gegeven aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik. Het college heeft onduidelijk gemotiveerd dat provinciale belangen door de planregeling onvoldoende worden gewaarborgd.

10.5. Gelet op het voorgaande is het aanwijzingsbesluit in zoverre in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Het beroep van het gemeentebestuur is in zoverre gegrond. Het bestreden besluit, voor zover daarbij een reactieve aanwijzing is gegeven met betrekking tot de wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Sport - manege" naar de bestemming "Wonen" zoals opgenomen in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels, dient te worden vernietigd.

Slotoverwegingen

11. Ter voorlichting aan partijen merkt de Afdeling het volgende op. Naar aanleiding van deze uitspraak dient de raad het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan, voor zover dat betrekking heeft op het toekennen van de bestemming "Bedrijf" aan het perceel [locatie B] en de bij artikel 5, lid 5.1, van de planregels opgenomen tabel 6.1.2, voor zover het betreft het timmerbedrijf voor het perceel [locatie B] met een oppervlakte van 1.470 m² aan bedrijfsgebouwen, de aanduiding "zw" op het perceel [locatie C] en de wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Sport - manege" naar de bestemming "Wonen" zoals opgenomen in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels, onverwijld met inachtneming van de daarvoor geldende voorschriften bekend te maken, waarna daartegen, gedurende de in artikel 6:7 van de Awb genoemde termijn voor het indienen van een beroepschrift, voor belanghebbenden beroep bij de Afdeling openstaat.

12. Het college dient ten aanzien van de beroepen van het gemeentebestuur, [appellant sub 4] en [appellant sub 5] op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld. Ten aanzien van de overige appellanten bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep van het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau gedeeltelijk en de beroepen van [appellant sub 4] en [appellant sub 5] geheel gegrond;

II. vernietigt het besluit van het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant van 20 december 2011, kenmerk C2057374/2857178, voor zover daarbij ten aanzien van het op 21 november 2011 door de raad van de gemeente Baarle-Nassau vastgestelde bestemmingsplan "Landbouwonontwikkelingsgebied Oostflank" reactieve aanwijzingen zijn gegeven met betrekking tot:

- het toekennen van de bestemming "Bedrijf" aan het perceel [locatie B] en de bij artikel 5, lid 5.1, van de planregels opgenomen tabel 6.1.2, voor zover het betreft het timmerbedrijf voor het perceel [locatie B] met een oppervlakte van 1.470 m² aan bedrijfsgebouwen;

- de aanduiding "zw" op het perceel [locatie C];

- de wijzigingsbevoegdheid van de bestemming "Sport - manege" naar de bestemming "Wonen" zoals opgenomen in artikel 10, lid 10.5, onder 10.5.1, van de planregels;

III. verklaart het beroep van het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau voor het overige en de beroepen van [appellant sub 3] en de vereniging Afdeling Baarle-Nassau - Ulicoten van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie geheel ongegrond;

IV. veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant tot vergoeding van bij appellanten in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten als volgt:

- aan het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau een bedrag van € 472,00 (zegge: vierhonderdtweeënzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

- aan [appellant sub 4] een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenvestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

- aan [appellant sub 5] een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenvestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

V. gelast dat het college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant aan appellanten het door hen voor de behandeling van de beroepen betaalde griffierecht als volgt vergoedt:

- aan het college van burgemeester en wethouders van Baarle-Nassau een bedrag van € 302,00 (zegge: driehonderdtwee euro);

- aan [appellant sub 4] een bedrag van € 152,00 (zegge: honderdtweënvijftig euro);

- aan [appellant sub 5] een bedrag van € 152,00 (zegge: honderdtweënvijftig euro).

Aldus vastgesteld door mr. Th.C. van Sloten, voorzitter, en mr. N.S.J. Koeman en mr. R.J.J.M. Pans, leden, in tegenwoordigheid van mr. R. Kegge, ambtenaar van staat.

w.g. Van Sloten w.g. Kegge
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 september 2013

350-709.

Terug naar resultaten